

Závazné rozhodnutí sboru (článek 65)

**Rozhodnutí 01/2020 ve věci sporu ohledně návrhu
rozhodnutí irského dozorového úřadu týkajícího se
společnosti Twitter International Company podle čl. 65
odst. 1 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů**

Přijato dne 9. listopadu 2020

Obsah

1	Shrnutí sporu	5
2	Podmínky pro přijetí závazného rozhodnutí	8
2.1	Námítky vznesené dotčenými dozorovými úřady v souvislosti s návrhem rozhodnutí	8
2.2	Vedoucí dozorový úřad nerespektuje relevantní a odůvodněné námítky k návrhu rozhodnutí nebo zastává stanovisko, že námítky nejsou relevantní nebo důvodné	8
2.3	Závěr	9
3	Právo na řádnou správu	9
4	Ke kvalifikaci správce a zpracovatele a příslušnosti vedoucího dozorového úřadu	10
4.1	Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí	10
4.2	Shrnutí námitek vznesených dotčenými dozorovými úřady	11
4.3	Postoj vedoucího dozorového úřadu k námitkám	12
4.4	Analýza EDPB	13
4.4.1	Posouzení, zda námítky byly relevantní a odůvodněné	13
4.4.2	Závěr	17
5	K porušením nařízení o ochraně osobních údajů zjištěným vedoucím dozorovým úřadem	18
5.1	Ke zjištěním porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů	18
5.1.1	Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí	18
5.1.2	Shrnutí námitek vznesených dotčenými dozorovými úřady	19
5.1.3	Postoj vedoucího dozorového úřadu k námitkám	20
5.1.4	Analýza EDPB	20
5.2	Ke zjištěním porušení čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů	21
5.2.1	Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí	21
5.2.2	Shrnutí námitek vznesených dotčenými dozorovými úřady	22
5.2.3	Postoj vedoucího dozorového úřadu k námitkám	22
5.2.4	Analýza EDPB	22
6	K možným dalším (nebo alternativním) porušením nařízení o ochraně osobních údajů zjištěným dotčenými dozorovými úřady	23
6.1	Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí	23
6.2	Shrnutí námitek vznesených dotčenými dozorovými úřady	23
6.2.1	Porušení čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů o zásadě integrity a důvěrnosti	23
6.2.2	Porušení čl. 5 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů o zásadě odpovědnosti	24
6.2.3	Porušení článku 24 nařízení o ochraně osobních údajů o odpovědnosti správce	24
6.2.4	Porušení článku 28 nařízení o ochraně osobních údajů o vztahu se zpracovateli	24

6.2.5	Porušení článku 32 nařízení o ochraně osobních údajů o zabezpečení zpracování.....	25
6.2.6	Porušení čl. 33 odst. 3 nařízení o ochraně osobních údajů o obsahu ohlášení případu porušení zabezpečení osobních údajů	25
6.2.7	Porušení článku 34 nařízení o ochraně osobních údajů o ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů subjektu údajů.....	25
6.3	Postoj vedoucího dozorového úřadu k námitkám	25
6.4	Analýza EDPB.....	27
6.4.1	Posouzení, zda námitky byly relevantní a odůvodněné	27
6.4.2	Posouzení opodstatněnosti zásadních otázek vznesených relevantními a odůvodněnými námitkami a závěr	33
7	K nápravným opatřením přijatým vedoucím dozorovým úřadem, zejména k udělení napomenutí	34
7.1	Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí	34
7.2	Shrnutí námitek vznesených dotčenými dozorovými úřady	35
7.3	Postoj vedoucího dozorového úřadu k námitkám	35
7.4	Analýza EDPB.....	36
7.4.1	Posouzení, zda námitky byly relevantní a odůvodněné	36
7.4.2	Závěr	36
8	K nápravným opatřením – zejména k výpočtu správní pokuty	37
8.1	Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí	37
8.2	Shrnutí námitek vznesených dotčenými dozorovými úřady	41
8.3	Postoj vedoucího dozorového úřadu k námitkám	42
8.4	Analýza EDPB.....	43
8.4.1	Posouzení, zda námitky byly relevantní a odůvodněné	43
8.4.2	Posouzení opodstatněnosti zásadních otázek vznesených relevantními a odůvodněnými námitkami	44
8.4.3	Závěr	48
9	Závazné rozhodnutí	48
10	Závěrečné poznámky.....	49

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

s ohledem na článek 63 a čl. 65 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „**nařízení o ochraně osobních údajů**“)¹,

s ohledem na Dohodu o EHP a zejména přílohu XI a protokol 37 k uvedené dohodě ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 154/2018 ze dne 6. července 2018²,

s ohledem na články 11 a 22 svého jednacího řádu³,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Hlavní úlohou Evropského sboru pro ochranu osobních údajů (dále jen „**EDPB**“ nebo „**sbor**“) je zajistit jednotné uplatňování nařízení o ochraně osobních údajů v celém EHP. Za tímto účelem z článku 60 nařízení o ochraně osobních údajů vyplývá, že vedoucí dozorový úřad (dále jen „**vedoucí dozorový úřad**“) spolupracuje s ostatními dotčenými dozorovými úřady (dále jen „**dotčený dozorový úřad**“) ve snaze dosáhnout konsensu o tom, že si budou vzájemně vyměňovat veškeré relevantní informace a že vedoucí dozorový úřad neprodleně sdělí relevantní informace o dané záležitosti ostatním dotčeným dozorovým úřadům. Vedoucí dozorový úřad neprodleně předloží návrh rozhodnutí ostatním dotčeným dozorovým úřadům k vyjádření a náležitě zohlední jejich stanoviska.

(2) Pokud kterýkoli z dotčených dozorových úřadů vyjádřil odůvodněnou a relevantní námitku (dále jen „**odůvodněná a relevantní námitka**“) k návrhu rozhodnutí v souladu s čl. 4 odst. 24 a čl. 60 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů a vedoucí dozorový úřad nehodlá postupovat podle odůvodněné a relevantní námítky nebo se domnívá, že námitka není odůvodněná a relevantní, předloží vedoucí dozorový úřad tuto záležitost do mechanismu jednotnosti uvedenému v článku 63 nařízení o ochraně osobních údajů.

(3) Podle čl. 65 odst. 1 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů vydá EDPB závazné rozhodnutí týkající se všech záležitostí, které jsou předmětem odůvodněné a relevantní námítky, zejména zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů.

(4) Závazné rozhodnutí EDPB se přijímá dvoutřetinovou většinou členů EDPB v souladu s čl. 65 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s čl. 11 odst. 4 jednacího řádu EDPB do jednoho měsíce poté, co předsedkyně a příslušný dozorový úřad rozhodnou, že spis je úplný. Tato lhůta může být s ohledem na složitost dané záležitosti prodloužena rozhodnutím předsedkyně z jejího vlastního podnětu nebo na žádost alespoň jedné třetiny členů EDPB o další měsíc.

(5) Pokud EDPB navzdory takovému prodloužení nemohl přijmout rozhodnutí ve stanovené lhůtě, učiní tak v souladu s čl. 65 odst. 3 nařízení o ochraně osobních údajů do dvou týdnů po skončení prodloužení prostou většinou svých členů.

---

¹ Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.

² Pokud se v tomto rozhodnutí hovoří o „členských státech“, rozumějí se tím „členské státy EHP“. Odkazy na „EU“ by měly být v příslušných případech chápány jako odkazy na „EHP“.

³ Jednací řád Evropského sboru pro ochranu osobních údajů, přijatý dne 25. května 2018, naposledy pozměněný a přijatý dne 8. října 2020.

1 SHRNUÍ SPORU

1. Tento dokument obsahuje závazné rozhodnutí přijaté EDPB v souladu s čl. 65 odst. 1 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů. Rozhodnutí se týká sporu vzniklého v návaznosti na návrh rozhodnutí (dále jen „**návrh rozhodnutí**“) vydaný irským dozorovým úřadem („Komise pro ochranu údajů“, dále jen „**irský dozorový úřad**“, v této souvislosti také jako „**vedoucí dozorový úřad**“) a následné námitky vyjádřené řadou dotčených dozorových úřadů („Österreichische Datenschutzbehörde“, dále jen „**rakouský dozorový úřad**“, „Der Hamburgische Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit“⁴, dále jen „**německý dozorový úřad**“; „Datatilsynet“, dále jen „**dánský dozorový úřad**“; „Agencia Española de Protección de Datos“, dále jen „**španělský dozorový úřad**“, „Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés“, dále jen „**francouzský dozorový úřad**“, „Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság“, dále jen „**maďarský dozorový úřad**“, „Garante per la protezione dei dati personali“, dále jen „**italský dozorový úřad**“; „Autoriteit Persoonsgegevens, dále jen „**nizozemský dozorový úřad**“). Sporný návrh rozhodnutí se týká „šetření z vlastní vůle“, které zahájil irský dozorový úřad po **ohlášení případu porušení zabezpečení osobních údajů** dne 8. ledna 2019 (dále jen „**porušení zabezpečení**“) společností Twitter International Company se sídlem v Dublinu v Irsku (dále jen „**společnost TIC**“)⁵.
2. K porušení zabezpečení údajů došlo v důsledku **programové chyby v návrhu Twitteru**, kvůli níž v případě, že uživatel změnil v zařízení Android e-mailovou adresu spojenou s jeho twitterovým účtem, se chráněné tweety bez vědomí uživatele staly nechráněnými, a tudíž přístupnými širší veřejnosti (a nikoli pouze odběratelům daného uživatele)⁶. Programová chyba byla odhalena dne 26. prosince 2018 externím dodavatelem, který spravoval „program odměn za programové chyby“ společnosti, což je program, v němž může kdokoli ohlásit programovou chybu⁷.
3. Během šetření odhalil Twitter další kroky uživatelů, které by rovněž vedly ke stejnému neúmyslnému výsledku. Chyba v kódu byla **vysledována až ke změně kódu provedené dne 4. listopadu 2014**⁸.
4. Společnost TIC informovala irský dozorový úřad, že v období od 5. září 2017 do 11. ledna 2019 se podle jejích odhadů tato programová chyba **dotkla 88 726 uživatelů z EU a EHP**. Společnost Twitter potvrdila, že programová chyba vznikla dne 4. listopadu 2014, ale rovněž potvrdila, že díky politice uchovávání údajů vztahující se na protokoly může identifikovat postižené uživatele až od 5. září 2017⁹. V důsledku toho společnost TIC uznala možnost, že porušením zabezpečení bylo postiženo více uživatelů¹⁰.
5. Rozhodnutí irského dozorového úřadu zahájit šetření bylo přijato za okolností, kdy společnost TIC ve svém formuláři pro ohlašování případů porušení zabezpečení označila **potenciální dopad na dotčené fyzické osoby za „významný“**¹¹.

---

⁴ Námitka hamburského dozorového úřadu byla podána rovněž jménem těchto pověřenců pro ochranu osobních údajů: „Der Landesbeauftragte für den Datenschutz und die Informationsfreiheit Baden-Württemberg“, „Berliner Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit“, „Der Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Mecklenburg-Vorpommern“, „Die Landesbeauftragte für den Datenschutz Niedersachsen“. Námitka byla též koordinována s ostatními dozorovými úřady v Německu.

⁵ Návrh rozhodnutí, body 1.1–1.2.

⁶ Návrh rozhodnutí, bod 1.9.

⁷ Návrh rozhodnutí, body 2.7 a 4.7.

⁸ Návrh rozhodnutí, bod 2.10.

⁹ Návrh rozhodnutí, bod 2.10.

¹⁰ Návrh rozhodnutí, body 1.10, 2.10, 14.2 a 14.3.

¹¹ Návrh rozhodnutí, bod 2.8.

6. Irský dozorový úřad ve svém návrhu rozhodnutí uvedl, že se ujistil, že je vedoucím dozorovým úřadem ve smyslu nařízení o ochraně osobních údajů pro společnost TIC jakožto správce, pokud jde o přeshraniční zpracování osobních údajů prováděné společností TIC, které bylo předmětem porušení zabezpečení¹².
7. V následující tabulce je uveden souhrnný časový přehled událostí, které jsou součástí postupu vedoucího k předložení záležitosti do mechanismu jednotnosti:

26. 12. 2018	Twitter, Inc., společnost založená v USA, obdržela prostřednictvím svého programu odměn za odhalení programové chyby hlášení o chybě. Hlášení poslal externí dodavatel, který spravuje program odměn za odhalení programové chyby (dodavatel 1), externímu dodavateli, kterého najala společnost Twitter, Inc. za účelem vyhledávání a posuzování programových chyb (dodavatel 2).
29. 12. 2018	Dodavatel 2 sdílel výsledek se společností Twitter, Inc. prostřednictvím oznámení JIRA.
2. 1. 2019	Tým pro bezpečnost informací společnosti Twitter, Inc. oznámení JIRA přezkoumal a rozhodl, že se nejedná o otázku bezpečnosti, ale že by to mohl být problém z hlediska ochrany údajů.
2. 1. 2019	Byl vyrozuměn právní tým společnosti Twitter, Inc.
3. 1. 2019	Právní tým společnosti Twitter, Inc. rozhodl, že by tento problém měl být považován za incident.
4. 1. 2019	Společnost Twitter, Inc. aktivovala proces reakce na incident , ale kvůli chybě při uplatňování interního postupu nebyl do záležitosti přidán jako „sledující“ globální pověřenec pro ochranu osobních údajů. Proto nebyl vyrozuměn.
7. 1. 2019	Globální pověřenec pro ochranu osobních údajů byl o porušení zabezpečení údajů informován během jednání.
8. 1. 2019	Společnost TIC ohlásila porušení zabezpečení irskému dozorovému úřadu prostřednictvím formuláře irského dozorového úřadu pro ohlašování přeshraničních porušení zabezpečení.
22. 1. 2019	Rozsah a právní základ šetření byly stanoveny v oznámení o zahájení šetření, které bylo společnosti TIC zasláno dne 22. ledna 2019. Irský dozorový úřad zahájil šetření a požádal společnost TIC o informace.
28. 5. 2019 až 21. 10. 2019	Fáze zprávy o šetření: <ul style="list-style-type: none">) irský dozorový úřad vypracoval návrh zprávy o šetření a předal jej společnosti TIC, aby se k němu mohla vyjádřit,) společnost TIC předložila svá vyjádření k návrhu zprávy o šetření,) irský dozorový úřad požádal o objasnění v souvislosti s podáními společnosti TIC,) irský dozorový úřad vydal závěrečnou zprávu o šetření.

¹² Irský dozorový úřad potvrdil, že jeho posouzení v tomto ohledu bylo založeno na zjištění, že 1) společnost TIC jakožto poskytovatel služby Twitter v EU/EHP je příslušným správcem a 2) hlavní provozovna společnosti TIC v EU se nachází v Dublinu v Irsku, kde rozhodnutí o účelech a prostředcích zpracování osobních údajů uživatelů Twitteru v EU/EHP přijímá TIC v souladu s čl. 4 odst. 16 nařízení o ochraně osobních údajů. Návrh rozhodnutí, body 2.2–2.3.

21. 10. 2019	Irský dozorový úřad zahájil rozhodovací fázi.
11. a 28. 11. 2019	Irský dozorový úřad vedl korespondenci se společností TIC a vyzval ji k dalšímu písemnému vyjádření.
2. 12. 2019	Společnost TIC předložila irskému dozorovému úřadu další vyjádření k jeho korespondenci ze dne 11. a 28. listopadu 2019.
14. 3. 2020	Irský dozorový úřad vydal společnosti TIC předběžný návrh rozhodnutí (dále jen „ předběžný návrh rozhodnutí “) a dospěl k závěru, že společnost TIC porušila ustanovení čl. 33 odst. 1 a čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů; proto měl v úmyslu udělit jí napomenutí v souladu s čl. 52 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů a uložit správní pokutu v souladu s čl. 58 odst. 2 písm. i) a čl. 83 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů.
27. 4. 2020	Společnost TIC předložila irskému dozorovému úřadu svá vyjádření k předběžnému návrhu rozhodnutí.
27. 4. 2020–22. 5. 2020	Irský dozorový úřad vzal v úvahu vyjádření společnosti TIC v souvislosti s předběžným návrhem rozhodnutí a vypracoval svůj návrh rozhodnutí k předložení dotčeným dozorovým úřadům v souladu s článkem 60 nařízení o ochraně osobních údajů.
22. 5. 2020–20. 6. 2020	Irský dozorový úřad sdílel svůj návrh rozhodnutí s dotčenými dozorovými úřady v souladu s čl. 60 odst. 3 nařízení o ochraně osobních údajů. Některé dozorové úřady (rakouský, německý (zastoupený německým hamburským dozorovým úřadem), dánský, španělský, francouzský, maďarský, italský a nizozemský dozorový úřad) vznesly v souladu s čl. 60 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů námítky .
15. 7. 2020	Irský dozorový úřad vydal souhrnné memorandum, v němž uvedl své odpovědi na tyto námítky, a sdílel je s dotčenými dozorovými úřady (dále jen „ souhrnné memorandum “). Irský dozorový úřad požádal příslušné dotčené dozorové úřady, aby potvrdily, zda po zvážení postoje irského dozorového úřadu ve vztahu k námítkám uvedeným v souhrnném memorandu mají v úmyslu trvat na svých námítkách.
27. a 28. 7. 2020	S ohledem na argumenty předložené irským dozorovým úřadem v souhrnném memorandu informoval dánský dozorový úřad irský dozorový úřad, že na své námítky netrvá, a španělský dozorový úřad irský dozorový úřad informoval, že svou námítku částečně stáhne. Ostatní dotčené dozorové úřady (tj. rakouský, německý, španělský, francouzský, maďarský, italský a nizozemský) potvrdily irskému dozorovému úřadu, že na zbývajících námítkách trvají.
19. 8. 2020	Irský dozorový úřad postoupil záležitost v souladu s čl. 60 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů sboru EDPB, čímž zahájil postup pro řešení sporů podle čl. 65 odst. 1 písm. a).

8. Irský dozorový úřad zahájil postup pro řešení sporů týkajících se systému IMI dne 19. srpna 2020. Poté, co vedoucí dozorový úřad tuto záležitost předložil EDPB v souladu s čl. 60 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů, posoudil sekretariát EDPB úplnost spisu jménem předsedkyně v souladu s čl. 11 odst. 2 jednacího řádu EDPB. Sekretariát EDPB kontaktoval irský dozorový úřad poprvé dne 20. srpna 2020 s žádostí o předložení dalších dokumentů a informací v IMI a požádal irský dozorový úřad, aby potvrdil úplnost spisu. Irský dozorový úřad poskytl dokumenty a informace a potvrdil úplnost spisu dne 21. srpna 2020. Zvláště důležitou otázkou, kterou přezkoumal sekretariát EDPB, bylo právo být

vyslechnut, jak požaduje čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv. Dne 4. září 2020 sekretariát kontaktoval irský dozorový úřad s dodatečnými dotazy s cílem potvrdit, zda společnost TIC dostala příležitost uplatnit své právo být vyslechnut, pokud jde o všechny dokumenty, které byly sboru předloženy k rozhodnutí. Dne 8. září 2020 irský dozorový úřad potvrdil, že tomu tak bylo, a předložil dokumenty, aby to doložil¹³.

9. Dne 8. září 2020 bylo přijato rozhodnutí o úplnosti spisu a sekretariát sboru jej rozeslal všem členům EDPB.
10. Předsedkyně v souladu s čl. 65 odst. 3 nařízení o ochraně osobních údajů ve spojení s čl. 11 odst. 4 jednacího řádu EDPB rozhodla o prodloužení výchozí měsíční lhůty pro přijetí o jeden měsíc z důvodu složitosti záležitosti.

2 PODMÍNKY PRO PŘIJETÍ ZÁVAZNÉHO ROZHODNUTÍ

11. Obecné podmínky pro přijetí závazného rozhodnutí sborem jsou stanoveny v čl. 60 odst. 4 a čl. 65 odst. 1 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů¹⁴.

2.1 Námitky vznesené dotčenými dozorovými úřady v souvislosti s návrhem rozhodnutí

12. EDPB konstatuje, že dotčené dozorové úřady vznesly námitky k návrhu rozhodnutí prostřednictvím informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 17 jednacího řádu EDPB, konkrétně systému pro výměnu informací o vnitřním trhu. Námitky byly vzneseny podle čl. 60 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů.
13. Přesněji řečeno, dotčené dozorové úřady vznesly námitky v souvislosti s těmito záležitostmi:
  -) příslušnost vedoucího dozorového úřadu,
  -) kvalifikace úloh společností TIC a Twitter, Inc.,
  -) porušení nařízení o ochraně osobních údajů zjištěná vedoucím dozorovým úřadem,
  -) existence případných dalších (nebo alternativních) porušení nařízení o ochraně osobních údajů,
  -) chybějící napomenutí,
  -) výpočet navrhované pokuty.
14. Každá z těchto námitek byla předložena ve lhůtě stanovené v čl. 60 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů.

2.2 Vedoucí dozorový úřad nerespektuje relevantní a odůvodněné námitky k návrhu rozhodnutí nebo zastává stanovisko, že námitky nejsou relevantní nebo důvodné

15. Dne 15. července 2020 předložil irský dozorový úřad dotčeným dozorovým úřadům podrobnou analýzu námitek vznesených dotčenými dozorovými úřady v souhrnném memorandu, v němž nastínil, zda

---

¹³ Mezi dokumenty zaslány irským dozorovým úřadem byly e-maily od globálního pověřence pro ochranu osobních údajů potvrzující přijetí příslušných dokumentů.

¹⁴ Podle čl. 65 odst. 1 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů sbor vydá závazné rozhodnutí, pokud dozorový úřad vznesl k návrhu rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu relevantní a odůvodněnou námitku nebo pokud vedoucí dozorový úřad námitku zamítne jako irelevantní či nedůvodnou.

považuje námitky za „relevantní a odůvodněné“ v souladu s čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů a zda se rozhodl některou z námitek uplatnit¹⁵.

16. Konkrétně se irský dozorový úřad domníval, že práh uvedený v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů splňují pouze námitky vznesené dotčenými dozorovými úřady v souvislosti s výpočtem pokuty, pokud se týkají souladu zamýšleného úkonu v souvislosti se správcem či zpracovatelem s nařízením o ochraně osobních údajů a rovněž uvádějí rizika vznikající v souvislosti se základními právy a svobodami subjektů údajů¹⁶. Irský dozorový úřad však dospěl k závěru, že námitky neuplatní, a to z důvodů uvedených v souhrnném memorandu a níže.
17. Irský dozorový úřad se domníval, že ostatní námitky vyjádřené dotčenými dozorovými úřady nejsou „relevantní a odůvodněné“ ve smyslu čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

2.3 Závěr

18. Daný případ splňuje všechny prvky uvedené v čl. 65 odst. 1 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů, jelikož několik dotčených dozorových úřadů vzneslo námitky k návrhu rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu ve lhůtě stanovené v čl. 60 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů a vedoucí dozorový úřad námitky neuplatnil nebo je zamítl jako irelevantní nebo nedůvodné.
19. EDPB je proto oprávněn přijmout závazné rozhodnutí, které se bude týkat všech záležitostí, které jsou předmětem relevantní a odůvodněné námítky či námitek, zejména zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů¹⁷.
20. Výsledky tohoto rozhodnutí není dotčeno žádné posouzení nebo závazné rozhodnutí, které EDPB učiní v jiných případech, a to i se stejnými stranami, v závislosti na dalších a/nebo nových zjištěních.

3 PRÁVO NA ŘÁDNOU SPRÁVU

21. Na EDPB se vztahuje článek 41 Listiny základních práv EU, zejména článek 41 (právo na řádnou správu). To se odráží i v čl. 11 odst. 1 jednacího řádu EDPB¹⁸.
22. Rozhodnutí EDPB „*musí být odůvodněno a určeno vedoucímu dozorovému úřadu a všem dotčeným dozorovým úřadům a je pro ně závazné*“ (čl. 65 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů). Jeho cílem není přímo oslovovat žádnou třetí stranu. Jako preventivní opatření k řešení možnosti, že by společnost TIC mohla být rozhodnutím EDPB dotčena, však EDPB posoudil, zda byla společnosti TIC nabídnuta příležitost být vyslechnuta v souvislosti s postupem vedeným vedoucími dozorovými úřady, a zejména zda všechny dokumenty, které EDPB obdržel v rámci tohoto postupu a které použil k přijetí svého rozhodnutí, byly již dříve sdíleny se společností TIC a zda v jejich souvislosti byla společnost TIC vyslechnuta.

---

¹⁵ Účelem dokumentu, jak uvedl irský dozorový úřad, bylo usnadnit další spolupráci s dotčenými dozorovými úřady v souvislosti s návrhem rozhodnutí a splnit požadavek stanovený v čl. 60 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů, aby vedoucí dozorový úřad spolupracoval s ostatními dotčenými dozorovými úřady ve snaze dosáhnout konsensu.

¹⁶ Souhrnné memorandum, bod 5.59.

¹⁷ Čl. 65 odst. 1 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů. Některé dotčené dozorové úřady vznesly připomínky, a nikoli námitky samy o sobě, které proto EDPB nezohlednil.

¹⁸ Jednací řád Evropského sboru pro ochranu osobních údajů, přijatý dne 25. května 2018, naposledy pozměněný a přijatý dne 8. října 2020.

23. Vzhledem k tomu, že irský dozorový úřad společnost TIC ohledně všech informací, které EDPB obdržel a použil k přijetí svého rozhodnutí¹⁹, již vyslechl a vedoucí dozorový úřad sdílel s EDPB písemné připomínky společnosti TIC v souladu s čl. 11 odst. 2 jednacího řádu EDPB²⁰ v souvislosti s otázkami vznesenými v tomto konkrétním návrhu rozhodnutí, ujistil se EDPB, že byl dodržen článek 41 Listiny základních práv EU.

4 KE KVALIFIKACI SPRÁVCE A ZPRACOVATELE A PŘÍSLUŠNOSTI VEDOUcíHO DOZOROVÉHO ÚŘADU

4.1 Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí

24. V návrhu rozhodnutí se uvádí, že „[p]ři zahájení šetření se jmenovaný vyšetřovatel v rámci [irského dozorového úřadu] [...] ujistil, že společnost TIC je správcem ve smyslu čl. 4 odst. 7 nařízení o ochraně osobních údajů v souvislosti s osobními údaji, které byly předmětem porušení zabezpečení,“ a že „[v] tomto ohledu společnost TIC potvrdila, že je správcem“ ve formuláři pro ohlašování případů porušení zabezpečení údajů a v korespondenci s irským dozorovým úřadem²¹. V návrhu rozhodnutí se dále uvádí, že „společnost TIC rovněž potvrdila, že k porušení zabezpečení došlo v souvislosti se zpracováním, které jejím jménem provedla společnost Twitter Inc., její zpracovatel“²² a že „společnost TIC je správcem osobních údajů, které jsou předmětem šetření. Společnost TIC uzavřela dohodu se společností Twitter Inc. (svým zpracovatelem) o poskytování služeb v oblasti zpracování údajů“²³.
25. Návrh rozhodnutí dále upřesňuje, že irský dozorový úřad byl navíc přesvědčen, že má pravomoc jednat jako vedoucí dozorový úřad, pokud jde o přeshraniční zpracování prováděné společností TIC v souvislosti s osobními údaji, které byly předmětem porušení zabezpečení²⁴.
26. V tomto ohledu návrh rozhodnutí dále uvádí, že společnost TIC potvrdila irskému dozorovému úřadu při ohlášení porušení zabezpečení, že je „irskou společností“ a „poskytovatelem služeb Twitteru v Evropě“ a že politika ochrany soukromí společnosti TIC (aktualizovaná v lednu 2016) informovala uživatele služby Twitteru v EU, že mají právo vyjádřit znepokojení buď u svého místního dozorového úřadu, nebo u vedoucího dozorového úřadu společnosti TIC, tj. irského dozorového úřadu²⁵.
27. Irský dozorový úřad dále do návrhu rozhodnutí zahrnul výňatek z výroční zprávy a účetní závěrky společnosti TIC za účetní období končící dnem 31. prosince 2018, v němž je uvedeno, že „konečnou ovládající stranou a největší skupinou podniků, za které je sestavena účetní závěrka skupiny a jejichž členem je společnost, je Twitter, Inc., společnost založená ve Spojených státech amerických a kotovaná na newyorské burze cenných papírů“²⁶.

---

¹⁹ Předběžný návrh rozhodnutí irského dozorového úřadu (14. března 2020), návrh rozhodnutí irského dozorového úřadu (22. května 2020), námitky a připomínky vznesené dotčenými dozorovými úřady (18.–20. června 2020), souhrnné memorandum vypracované irským dozorovým úřadem (15. července 2020) a zbývající připomínky a námitky dotčených dozorových úřadů (27. až 28. července 2020).

²⁰ Jednací řád Evropského sboru pro ochranu osobních údajů, přijatý dne 25. května 2018, naposledy pozměněný a přijatý dne 8. října 2020.

²¹ Návrh rozhodnutí, bod 2.2.

²² Návrh rozhodnutí, bod 4.2.

²³ Návrh rozhodnutí, bod 4.6.

²⁴ Návrh rozhodnutí, bod 2.3.

²⁵ Návrh rozhodnutí, bod 2.3.

²⁶ Návrh rozhodnutí, bod 2.4.

28. Irský dozorový úřad zpočátku čelil nejistotě vyplývající z používání výrazů „my“ a „naše“ ve formuláři pro ohlašování případů porušení zabezpečení údajů, pokud jde o nezaměnitelné odkazování na společnosti TIC a Twitter, Inc. V tomto ohledu požádal o objasnění a společnost TIC uvedla, že zaměstnanci společností TIC a Twitter, Inc. obvykle používají výrazy „my“ a „naše“ k volnému označování skupiny jejím jménem. Kromě toho společnost TIC uvedla, že zatímco je správcem a přijímá rozhodnutí týkající se účelů a prostředků pro zpracování údajů, nepůsobí sama: „TIC a její zaměstnanci jsou součástí [...] skupiny Twitter [...]. Všichni zaměstnanci skupiny Twitter používají stejné počítačové systémy, dodržují stejné obecné politiky... a spolupracují na zajištění nepřetržité celosvětové podpory, která je nezbytná k zajištění funkčnosti platformy Twitteru“²⁷.

4.2 Shrnutí námitek vznesených dotčenými dozorovými úřady

29. **Španělský dozorový úřad** ve své námitce konstatuje, že **návrh rozhodnutí dostatečně neodůvodňuje úlohu společnosti TIC jako správce**. Zdůrazňuje, že posouzení toho, který subjekt skutečně rozhoduje o účelu a prostředcích, by mělo být provedeno spolu s kritickou analýzou všech skutečností, které se udály. Podle tohoto úřadu se zdá, že prvky, z nichž návrh rozhodnutí vychází, naznačují závěr odlišný od závěru, k němuž dospěl irský dozorový úřad. Zejména se domnívá, že rozhodnutí o základních účelech zpracování údajů ve skutečnosti přijímá společnost Twitter, Inc. Španělský dozorový úřad své odůvodnění podložil tím, že vyjmenoval některé faktory, které by podle jeho názoru mohly naznačovat, že společnost TIC o účelu a prostředcích nerozhoduje. Za prvé připomněl, že TIC je dceřinou společností společnosti Twitter, Inc., a zdůraznil, že by proto bylo obtížné pochopit, jak by TIC mohla společnosti Twitter, Inc. „vydávat příkazy“ týkající se zpracování osobních údajů uživatelů v EHP. Podle něj nebyla společnost TIC nikdy schopna samostatně zvolit jako svého zpracovatele společnost Twitter, Inc. a nemohla by ji nahradit. Španělský dozorový úřad dále tvrdil, že společnost Twitter, Inc. zřejmě nejedná jako zpracovatel z důvodu „absence přímého kanálu“ mezi těmito dvěma společnostmi při vyřizování případů porušení zabezpečení údajů, kromě zaslání e-mailu s globálním pověřencem pro ochranu osobních údajů v kopii. Za třetí uvedl, že není jasné, jak mohla společnost TIC nezávisle přijímat nebo ovlivňovat rozhodnutí vedoucí k opravě IT chyby v systému spravovaném a kontrolovaném společností Twitter, Inc., a že rozhodnutí týkající se řešení případu porušení zabezpečení, jejichž účinky se neomezovaly pouze na evropské uživatele, přijímala spíše společnost Twitter, Inc.
30. Námitku ohledně právní kvalifikace společností TIC a Twitter, Inc. jakožto správce a zpracovatele vznesl i **nizozemský dozorový úřad**. Námitka se konkrétně týká způsobu, jakým irský dozorový úřad argumentoval tím, že společnost TIC je v tomto případě jediným správcem a že společnost Twitter, Inc. je zpracovatelem jednajícím jejich jménem. Nizozemský dozorový úřad se domnívá, že posouzení správy je základním aspektem tohoto případu, a proto by jakýkoli závěr týkající se úlohy správce, zpracovatele nebo společných správců měl být podložen právními a věcnými důkazy. Ve své námitce **v podstatě tvrdí, že návrh rozhodnutí neobsahuje dostatek důkazů k tomu, aby právně a fakticky stanovil úlohy dotčených subjektů**, zejména na podporu závěru, i) že společnost TIC je (jediným) správcem a ii) že Twitter, Inc. je pouze zpracovatelem jednajícím podle pokynů společnosti TIC k poskytování globální služby Twitter a/nebo pro účely, které jsou v tomto případě relevantní. Podle něj by měl vedoucí dozorový úřad ověřit, **zda právní prohlášení organizace a/nebo její politika ochrany soukromí odpovídají jejich skutečným činnostem**. Nizozemský dozorový úřad požádal irský dozorový úřad, aby do samotného dokumentu návrhu rozhodnutí zahrnul více informací o faktorech, které vedou k určení úloh, a/nebo jejich popis. Také jako příklady faktorů, které je třeba brát v úvahu,

---

²⁷ Návrh rozhodnutí, bod 4.5.

zmiňuje: pokyny společnosti TIC pro Twitter, Inc. nebo jiné objektivní důkazy či praktické klíče z každodenního provozu, jakož i příklady z písemných záznamů, jako je dohoda o zpracování údajů.

31. Ve své námitce **německý dozorový úřad** tvrdí, že **vztah mezi společnostmi Twitter, Inc. a TIC není vztah mezi správcem a zpracovatelem**, ale spíše vztah společných správců. Námitka v prvním stupni vychází ze skutečnosti, že společnosti Twitter, Inc. a TIC neprovozují samostatné systémy zpracování údajů. Podle německého dozorového úřadu se základní systém provozovaný společností Twitter, Inc. mění na základě rozhodnutí společnosti TIC pro uživatele v EHP, zatímco hlavní systém zpracování zůstává stejný. Tento dozorový úřad rovněž zdůraznil, že všichni zaměstnanci skupiny používají stejný počítačový systém a řídí se stejnými obecnými politikami.
32. Nakonec **francouzský dozorový úřad** vznesl námitku ohledně příslušnosti irského dozorového úřadu s tím, že irský dozorový úřad podle všeho dospěl k závěru, že rozhodovací pravomoc ohledně účelů a prostředků daného zpracování vykonává společnost TIC. Podle francouzského dozorového úřadu **návrh rozhodnutí neuvádí jasně, že při zvažování toho, že tato společnost má při zpracování rozhodovací pravomoc, orgán vzal v úvahu jiné prvky než prohlášení společnosti TIC**. Rovněž upřesnil, že návrh rozhodnutí neuvádí jasně, zda je příslušnost úřadu založena buď na skutečnosti, že společnost TIC by měla být považována za správce, nebo proto, že TIC by měla být považována za hlavní provozovnu ve smyslu čl. 4 odst. 16 nařízení o ochraně osobních údajů. Dospěl k závěru, že návrh rozhodnutí ve svém současném stavu nepředchází riziku „forum shopping“, kterému má mechanismus jediného kontaktního místa zamezit. Vyzval irský dozorový úřad, aby poskytl více informací, které umožní prokázat, že společnost TIC má rozhodovací pravomoc, pokud jde o účely a prostředky zpracování pro sociální síť Twitter.

4.3 Postoj vedoucího dozorového úřadu k námitkám

33. Ve svém souhrnném memorandu vyjádřil irský dozorový úřad názor, že námitka založená na úloze nebo jmenování stran správcem a zpracovatelem a/nebo na příslušnosti irského dozorového úřadu „*nezpochybňuje ani zjištění porušení, ani zamýšlený úkon, a proto nesplňuje definici uvedenou v čl. 4 odst. 24*“ a že „*nespadá pod definici „relevantní a odůvodněné“ námitky podle čl. 4 odst. 24*“²⁸. Tyto námitky nicméně analyzoval a stanovil při tom faktory, které vzal v úvahu při určování postavení společnosti TIC jako správce a hlavní provozovny. V tomto ohledu nastínil (shrnutím²⁹) skutečnosti a právní analýzu vedoucí k jeho závěru ohledně postavení společnosti TIC jako správce, a to v podstatě:
-) předchozí potvrzení Twitteru z roku 2015, že navrhl, aby se společnost TIC stala v Irsku správcem osobních údajů uživatelů Twitteru v EU³⁰,
  -) potvrzení společnosti TIC, že je správcem osobních údajů dotčených porušením zabezpečení, a to jak při ohlášení porušení zabezpečení irskému dozorovému úřadu, tak v průběhu šetření,
  -) potvrzení společnosti TIC, že mezi ní a společností Twitter, Inc. jako jejím zpracovatelem je uzavřena dohoda o zpracování údajů, která obsahuje ustanovení požadovaná článkem 28 nařízení o ochraně osobních údajů,
  -) interakce mezi společnostmi TIC a Twitter, Inc. po 7. lednu 2019, kdy se společnost TIC (prostřednictvím svého pověřence pro ochranu osobních údajů) ve skutečnosti dozvěděla o

²⁸ Souhrnné memorandum, bod 5.39.

²⁹ Souhrnné memorandum, bod 5.35.

³⁰ V tomto ohledu souhrnné memorandum vysvětluje, že společnost TIC dne 8. dubna 2015 informovala irský dozorový úřad o návrhu, aby se stala v Irsku správcem osobních údajů svých uživatelů mimo USA, a že tuto skutečnost oznámila ostatním dozorovým úřadům EU v květnu 2015 (bod 5.15).

porušení zabezpečení, což podle irského dozorového úřadu prokazuje, že společnost TIC vykonávala kontrolu a rozhodovací pravomoc nad společností Twitter, Inc., pokud jde o nápravná opatření a ohlášení případu porušení zabezpečení a související zpracování osobních údajů dotčené porušením, a

) kroky společnosti Twitter, Inc., když ji dodavatel 2 informoval o incidentu, což podle irského dozorového úřadu rovněž podporuje stav vztahu mezi oběma subjekty jako jeden, v jehož rámci společnost TIC vykonávala pravomoc a nesla odpovědnost jakožto správce.

34. Irský dozorový úřad následně shrnul³¹ skutečnosti a právní analýzu vedoucí k závěru, že společnost TIC je v podstatě hlavní provozovna v Irsku (mimo výše uvedené body):

) jmenování a prohlášení společnosti TIC sebe samé jako hlavní provozovny,

) potvrzení ze strany TIC v jejích zásadách ochrany soukromí, že je příslušným správcem osobních údajů uživatelů Twitteru v EU,

) místo ústřední správy společnosti TIC se nachází v Dublinu, kde má přibližně 170 zaměstnanců,

) přímé zaměstnávání globálního pověřence pro ochranu osobních údajů společností TIC pro účely nařízení o ochraně osobních údajů, linie podávání zpráv pro globálního pověřence pro ochranu osobních údajů ve společnosti TIC a zastupování společnosti TIC globálním pověřencem pro ochranu osobních údajů v řadě činností souvisejících s ochranou soukromí a zpracováváním údajů, včetně možnosti vetovat zpracování údajů,

) historický a průběžný dozor nad společností TIC ze strany irského dozorového úřadu, během něhož bylo zřejmé, že společnost TIC určuje účel a prostředky pro zpracování osobních údajů v EU.

Irský dozorový orgán zopakoval, že navzdory své odpovědi k podstatě námitek vznesených v otázkách příslušnosti a/nebo jmenování stran se nedomnívá, že námitky týkající se těchto otázek splňují definici „relevantních a odůvodněných námitek“ podle čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů. Irský dozorový úřad uvedl, že s ohledem na své posouzení, že tyto záležitosti nespĺňují definici podle čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů, a s ohledem na prokázání, že otázky hlavní provozovny, její příslušnosti a jmenování správce a zpracovatele řešil ve svém návrhu rozhodnutí odpovídajícím způsobem, nemá v úmyslu námitky v těchto záležitostech uplatnit³².

4.4 Analýza EDPB

4.4.1 Posouzení, zda námitky byly relevantní a odůvodněné

35. EDPB zahájí svou analýzu vznesených námitek tím, že posoudí, zda výše uvedené námitky mají být považovány za „relevantní a odůvodněnou námitku“ ve smyslu čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

36. Ustanovení čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů definuje „relevantní a odůvodněnou námitku“ jako „námitk[u] vůči návrhu rozhodnutí za účelem posouzení, zda došlo k porušení tohoto nařízení, nebo zda je zamýšlený úkon v souvislosti se správcem či zpracovatelem v souladu s tímto

³¹ Souhrnné memorandum, bod 5.36.

³² Souhrnné memorandum, bod 5.40.

nařízením, která jasně dokazuje významnost rizik vyplývajících z návrhu rozhodnutí, pokud jde o základní práva a svobody subjektů údajů, případně volný pohyb osobních údajů v rámci Unie³³.

37. Jak je objasněno v pokynech k pojmu relevantní a odůvodněné námitky, musí být námitka „relevantní“ i „odůvodněná“. Aby byla námitka „relevantní“, musí existovat přímá souvislost mezi námitkou a návrhem rozhodnutí a musí se týkat toho, zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů, nebo zda je zamýšlený úkon v souvislosti se správcem nebo zpracovatelem v souladu s nařízením o ochraně osobních údajů³⁴.
38. Podle týchž pokynů je námitka „odůvodněná“, pokud je soudržná, jasná, přesná a podrobná při poskytování vysvětlení a argumentů ohledně toho, proč je navrhována změna rozhodnutí a jak by změna vedla k jinému závěru³⁵, a pokud jasně prokazuje význam rizik, která návrh rozhodnutí představuje pro základní práva a svobody subjektů údajů a případně volný pohyb osobních údajů v rámci Evropské unie. Dotčený dozorový úřad by tak měl „ukázat důsledky, které by návrh rozhodnutí měl pro chráněné hodnoty“, „podporou dostatečných argumentů, které prokáží, že tato rizika jsou podstatná a věrohodná“³⁶. Hodnocení rizik pro práva a svobody subjektů údajů³⁷ se může opírat mimo jiné o vhodnost, nezbytnost a přiměřenost zamýšlených opatření³⁸ a o možné omezení budoucích porušení nařízení o ochraně osobních údajů³⁹.
39. Pokud jde o obsah, námitka se může jako první alternativa týkat existence porušení nařízení o ochraně osobních údajů. V tomto případě by mělo být vysvětleno, proč dotčený dozorový úřad nesouhlasí, pokud jde o to, zda činnosti vykonávané správcem nebo zpracovatelem vedly k porušení daného ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů a k jakým porušením konkrétně⁴⁰. Tato námitka může rovněž zahrnovat neshodu ohledně závěrů, které je třeba vyvodit ze zjištění šetření (např. tvrzením, že zjištění představují jiné porušení než porušení, které již bylo analyzováno)⁴¹, nebo by mohla vést až k určení nedostatků v návrhu rozhodnutí, které odůvodňují potřebu dalšího šetření vedoucím dozorovým úřadem⁴². Je to však méně pravděpodobné, pokud byla v době před vydáním návrhu rozhodnutí řádně splněna povinnost vedoucího dozorového úřadu spolupracovat s dotčenými dozorovými úřady a vyměňovat si všechny příslušné informace⁴³. Případně může obsah námitky odkazovat na soulad úkonu v souvislosti se správcem nebo zpracovatelem (nápravné nebo jiné

³³ Nařízení o ochraně osobních údajů, čl. 4 odst. 24.

³⁴ Viz také pokyny EDPB 9/2020 k pojmu relevantní a odůvodněné námitky, verze pro veřejnou konzultaci (dále jen „**pokyny k relevantní a odůvodněné námitce**“), bod 12, v současnosti předmět veřejné konzultace, https://edpb.europa.eu/our-work-tools/public-consultations-art-704/2020/guidelines-092020-relevant-and-reasoned-objection_en. Pokyny byly přijaty dne 8. října 2020 po zahájení šetření irským dozorovým úřadem v souvislosti s tímto konkrétním případem.

³⁵ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, body 17 a 20.

³⁶ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 37.

³⁷ „Subjekty údajů“, jejichž práva a svobody mohou být dotčeny, mohou být jak subjekty, jejichž osobní údaje správce/zpracovatel zpracovává v současnosti, tak subjekty, jejichž osobní údaje mohou být zpracovávány v budoucnu. Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 43.

³⁸ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 42.

³⁹ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 43.

⁴⁰ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 25.

⁴¹ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 27.

⁴² Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 28 (který rovněž upřesňuje, že „[v] tomto ohledu je třeba rozlišovat mezi šetřeními z vlastní vůle a na druhé straně šetřeními zahájenými na základě stížností nebo zpráv o možných porušeních, které sdílají dotčené dozorové úřady“).

⁴³ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 27.

opatření) zamýšleného v návrhu rozhodnutí s nařízením o ochraně osobních údajů, a to vysvětlením, proč plánované opatření není v souladu s nařízením o ochraně osobních údajů⁴⁴.

40. EDPB považuje za možné, aby se námitka týkající se existence porušení nařízení o ochraně osobních údajů týkala neexistence nebo nedostatečnosti posouzení či odůvodnění (s tím důsledkem, že závěr v návrhu rozhodnutí není náležitě podložen provedeným posouzením a předloženými důkazy, jak požaduje článek 58 nařízení o ochraně osobních údajů), pokud jsou splněny všechny požadavky stanovené v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů a pokud existuje souvislost mezi údajně nedostatečnou analýzou a tím, zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů nebo zda je zamýšlený úkon v souladu s nařízením o ochraně osobních údajů⁴⁵.
41. EDPB se domnívá, že námitka týkající se úlohy nebo jmenování stran může spadat do definice „relevantní a odůvodněné“ námitky podle čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů, neboť to může ovlivnit rozhodnutí o tom, zda došlo k porušení tohoto nařízení nebo zda je zamýšlený úkon v souvislosti se správcem nebo zpracovatelem v souladu s tímto nařízením. EDPB se však domnívá, že námitka týkající se příslušnosti dozorového úřadu jednajícího jako vedoucí dozorový úřad by neměla být vznesena prostřednictvím námitky podle čl. 60 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů a že nespadá do oblasti působnosti čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů⁴⁶.

a) Posouzení námitky vznesené nizozemským dozorovým úřadem

42. Námitka vznesená nizozemským dozorovým úřadem v prvním stupni se týká „*neexistence nebo nedostatečnosti posouzení či odůvodnění*“⁴⁷ což vede k závěrům irského dozorového úřadu, pokud jde o právní kvalifikaci společností TIC a Twitter, Inc. Jak zdůrazňuje nizozemský dozorový úřad, základním aspektem tohoto případu je skutečně posouzení správy. Jiný závěr ohledně právní kvalifikace společností TIC a Twitter, Inc. by ovlivnil závěry dozorového úřadu, a to jak v souvislosti s určením porušení článku 33 nařízení o ochraně osobních údajů, tak i s rozhodnutím o nápravných opatřeních vyplývajících z šetření.
43. EDPB připomíná, že každé právně závazné opatření přijaté dozorovým úřadem musí obsahovat odůvodnění⁴⁸. Určení, zda došlo k porušení tohoto nařízení nebo zda je zamýšlený úkon v souvislosti se správcem nebo zpracovatelem v souladu s tímto nařízením, závisí na správném určení úloh stran, jichž se opatření týká. Návrh rozhodnutí proto musí obsahovat dostatečné právní a skutkové prvky na podporu navrhovaného rozhodnutí⁴⁹. V důsledku toho se EDPB domnívá, že námitka vznesená

---

⁴⁴ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 33. To znamená, že námitka může mimo jiné zpochybnit prvky, které jsou základem výpočtu výše pokuty (pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 34).

⁴⁵ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 29.

⁴⁶ Postup podle čl. 65 odst. 1 písm. b) nařízení o ochraně osobních údajů je v tomto případě použitelný a může být zahájen v kterékoli fázi, Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 31.

⁴⁷ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 29. Relevantní a odůvodněná námitka týkající se toho, zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů, se může týkat „*nedostatečných věcných informací nebo popisu daného případu*“, „*neshody ohledně závěrů, které je třeba vyvodit ze zjištění šetření*“ (Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 27), nebo může odkazovat na „*neexistenci nebo nedostatečnost posouzení či odůvodnění (s tím důsledkem, že závěr v návrhu rozhodnutí není náležitě podložen provedeným posouzením a předloženými důkazy, jak požaduje článek 58 nařízení o ochraně osobních údajů*“ (Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 29).

⁴⁸ 129. bod odůvodnění nařízení o ochraně osobních údajů.

⁴⁹ Tyto informace jsou rovněž nezbytné k zajištění účinnosti mechanismu spolupráce a jednotnosti, aby mohly dotčené dozorové úřady učinit informované rozhodnutí o tom, zda souhlasí či zda vyjádří relevantní a odůvodněnou námitku.

nizozemským dozorovým úřadem se týká jak toho, „zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů“, tak toho, „zda je zamýšlený úkon v souladu s nařízením o ochraně osobních údajů, či nikoli“.

44. EDPB se sice domnívá, že námitka nizozemského dozorového úřadu je proto relevantní a obsahuje právní argumenty podporující jeho stanovisko, nepředkládá však argumenty, jak by tyto důsledky představovaly významná rizika pro práva a svobody subjektů údajů a/nebo volný pohyb údajů⁵⁰. EDPB připomíná, že povinnost jasně prokázat význam rizika, které představuje návrh rozhodnutí, stanovený nařízením o ochraně osobních údajů, přísluší dotčenému dozorovému úřadu⁵¹. I když možnost, aby dotčené dozorové úřady takové prokázání poskytly, závisí rovněž na míře podrobnosti samotného návrhu rozhodnutí a na předchozích výměnách informací⁵², taková okolnost nemůže případně zcela zprostit dotčený dozorový úřad povinnosti jasně uvést důvody, proč se domnívá, že návrh rozhodnutí, zůstane-li nezměněn, povede ke značným rizikům pro práva a svobody jednotlivců.
45. EDPB se domnívá, že námitka vznesená nizozemským dozorovým úřadem neprokazuje jasně rizika pro práva a svobody fyzických osob jako takových. Proto se EDPB domnívá, že námitka vznesená nizozemským dozorovým úřadem nesplňuje požadavky čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

b) Posouzení námítky vznesené španělským dozorovým úřadem

46. Dostatečnost posouzení nebo odůvodnění v souvislosti se závěry irského dozorového úřadu, pokud jde o právní kvalifikaci společností TIC a Twitter, Inc., zpochybňuje i námitka vznesená španělským dozorovým úřadem. Námitka rovněž objasňuje, že správná kvalifikace společností TIC a Twitter, Inc. je klíčová pro určení jejich příslušných povinností, jakož i pro příslušnost irského dozorového úřadu. V důsledku toho se EDPB domnívá, že námitka vznesená španělským dozorovým úřadem se týká jak toho, „zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů“, tak toho, „zda je zamýšlený úkon v souladu s nařízením o ochraně osobních údajů, či nikoli“. Námitka španělského dozorového úřadu rovněž uvádí, proč se domnívá, že je nutná změna návrhu rozhodnutí a jak by tato změna vedla k jinému závěru.
47. EDPB se domnívá, že námitka španělského dozorového úřadu je proto relevantní a obsahuje právní argumenty podporující jeho stanovisko, neuvádí však jasně, proč by rozhodnutí, pokud by zůstalo v tomto ohledu nezměněno, představovalo významné riziko pro práva a svobody subjektů údajů a případně pro volný pohyb osobních údajů. Na tomto základě se EDPB domnívá, že námitka vznesená španělským dozorovým úřadem nesplňuje požadavky stanovené v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

c) Posouzení námítky vznesené německým dozorovým úřadem

48. Zatímco námítky vyjádřené nizozemským a španělským dozorovým úřadem se primárně týkají „neexistence odůvodnění“ a ospravedlňují závěr, že společnost TIC jedná jako (jediný) správce, německý dozorový úřad nesouhlasí, pokud jde o závěry, které je třeba vyvodit ze zjištění šetření⁵³. Konkrétně se německý dozorový úřad domnívá, že skutkové okolnosti obsažené ve spisu postačují k odůvodnění závěru, že společnost Twitter, Inc. není považována za zpracovatele, ale spíše za společného správce spolu se společností TIC.

⁵⁰ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 19.

⁵¹ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 36 a čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

⁵² Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 36.

⁵³ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 27.

49. Ve své námitce německý dozorový úřad rovněž uvádí, proč je kvalifikace stran relevantní pro určení „zda došlo k porušení“. Zejména tvrdí, že právní posouzení vztahu mezi společnostmi Twitter, Inc. a TIC ovlivňuje určení okamžiku, kdy se o porušení zabezpečení dozvěděly. Podle tohoto úřadu musí být znalosti přisuzovány stejným způsobem oběma (společným) správcům s ohledem na čl. 26 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů. Vzhledem k této skutečnosti tvrdí, že příslušné datum, kdy se společnost TIC jako společný správce o tom dozvěděla (nebo se spíše o tom měla dozvědět), musí irský dozorový úřad přehodnotit.
50. EDPB se domnívá, že námitka vznesená německým dozorovým úřadem jasně stanoví, proč je změna návrhu rozhodnutí považována za nezbytnou a jak by námitka, byla-li by uplatněna, vedla k odlišnému závěru. EDPB však neshledává, že námitka vznesená tímto úřadem obsahuje jasné prohlášení o rizicích, která návrh rozhodnutí představuje, pokud jde o základní práva a svobody subjektů údajů v souvislosti s kvalifikací stran jako takových. Na tomto základě se EDPB domnívá, že námitka vznesená německým dozorovým úřadem nespňuje požadavky stanovené v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

d) Posouzení námítky vznesené francouzským dozorovým úřadem

51. Francouzský dozorový úřad se v podstatě také domnívá, že návrh rozhodnutí trpí „neexistencí nebo nedostatečností posouzení či odůvodnění“, neboť jasně neuvádí, že irský dozorový úřad zohlednil jiné prvky než vlastní prohlášení společnosti TIC, aby se domníval, že společnost TIC vykonávala rozhodovací pravomoc nad zpracováním. Podobně jako nizozemský a španělský dozorový úřad zdůrazňuje i francouzský dozorový úřad, že je důležité, aby rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu bylo dostatečně odůvodněno. Na rozdíl od nizozemského a španělského dozorového úřadu se však francouzský dozorový úřad ve své námitce zaměřuje především na význam zahrnutí takového odůvodnění do stanovení příslušnosti vedoucího dozorového úřadu, zejména s cílem předejít jevu nazvanému „forum shopping“.
52. EDPB připomíná, že neshoda ohledně příslušnosti dozorového úřadu jednajícího jako vedoucí dozorový úřad k vydání rozhodnutí v konkrétním případě by neměla být vyjádřena prostřednictvím námítky podle čl. 60 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů a že nespádá do oblasti působnosti čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů⁵⁴. EDPB se domnívá, že námitka vznesená francouzským dozorovým úřadem neuvádí dostatečné argumenty, které by jasně prokázaly význam rizika pro práva a svobody subjektů údajů, které návrh rozhodnutí představuje. V důsledku toho se EDPB domnívá, že námitka vznesená francouzským dozorovým úřadem nepředstavuje relevantní a odůvodněnou námitku ve smyslu čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

4.4.2 Závěr

53. EDPB se domnívá, že výše uvedené námitky splňují několik kritérií stanovených v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů. Na rozdíl od závěru irského dozorového úřadu se EDPB domnívá, že každá z těchto námitek splňuje podmínku spočívající v alternativním odkazu na to, zda došlo k porušení tohoto nařízení, nebo zda je zamýšlený úkon v souvislosti se správcem nebo zpracovatelem v souladu s tímto nařízením. EDPB se dále domnívá, že námitka založená na úloze nebo jmenování stran může v zásadě spadat do definice „relevantní a odůvodněné“ námítky podle čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

---

⁵⁴ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 31. Pokyny dále uvádějí, že na rozdíl od námítky podle čl. 60 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů je postup podle čl. 65 odst. 1 písm. b) o ochraně osobních údajů použitelný v jakékoli fázi.

54. Jak však již bylo uvedeno, výše uvedené námitky nesplňují práh jasného prokázání významu rizik, která představuje návrh rozhodnutí, pokud jde o základní práva a svobody subjektů údajů a případně o volný pohyb osobních údajů v rámci Evropské unie.
55. Pokud jde o výše uvedenou námitku vznesenou francouzským dozorovým úřadem, tato námitka se kromě toho, že nebyly předloženy dostatečné argumenty k jasnému prokázání významu rizika pro práva a svobody subjektů údajů, které návrh rozhodnutí představuje, týká neshody ohledně příslušnosti dozorového úřadu jednajícího jako vedoucí dozorový úřad. EDPB připomíná, že tato neshoda by neměla být vyjádřena prostřednictvím námitky podle čl. 60 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů a nespadá do oblasti působnosti čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů⁵⁵.
56. V důsledku toho se EDPB domnívá, že výše uvedené námitky nesplňují požadavky stanovené v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.
57. V důsledku toho **EDPB nezaujímá žádné stanovisko ohledně opodstatněnosti zásadních otázek vznesených v těchto námitkách. EDPB znovu zdůrazňuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.**

5 K PORUŠENÍM NAŘÍZENÍ O OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ ZJIŠTĚNÝM VEDOUCÍM DOZOROVÝM ÚŘADEM

5.1 Ke zjištění porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů

5.1.1 Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí

58. Irský dozorový úřad dospěl k závěru, že společnost TIC neplní své povinnosti správce podle čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů, které „nelze posuzovat izolovaně a musí být chápány v kontextu širších povinností správců podle nařízení o ochraně osobních údajů, zejména povinnosti odpovědnosti podle čl. 5 odst. 2, vztahu mezi správcí a zpracovateli (článek 28) a povinnosti zavést vhodná (a účinná) technická a organizační opatření“⁵⁶.
59. Pokud jde o okamžik, kdy se správce o porušení dozvěděl, dospěl návrh rozhodnutí k závěru, že v případě, že zpracovatele postihne porušení zabezpečení, správce se o něm dozví, jakmile jej o porušení informuje zpracovatel⁵⁷, avšak správce musí zajistit, aby měl k dispozici dostatečná opatření, která toto informování usnadní⁵⁸. Vzhledem k tomu, že společnost TIC jakožto správce byla odpovědná za dozor nad operacemi zpracování prováděnými zpracovatelem Twitter, Inc.⁵⁹, návrh rozhodnutí uváděl, že pokud zpracovatel nedodržuje postup nebo postup selže jinak, nemůže správce omluvit své

⁵⁵ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 31.

⁵⁶ Návrh rozhodnutí, bod 6.20. Viz rovněž návrh rozhodnutí, body 6.5, 6.7 a 6.13. V návrhu rozhodnutí (bod 7.129 písm. i)) se rovněž uvádí, že „požadavek podle čl. 33 odst. 1 [...] je podmíněn tím, že správce zajistí, aby měl zavedeny vnitřní systémy a postupy (a případně systémy a postupy spolu s externími stranami včetně zpracovatelů), které jsou konfigurovány a dodržovány, aby se usnadnilo rychlé informování o porušení zabezpečení a včasné ohlášení“.

⁵⁷ Návrh rozhodnutí, bod 7.129 písm. iii).

⁵⁸ Návrh rozhodnutí, bod 7.98.

⁵⁹ Návrh rozhodnutí, bod 7.129 písm. iv).

vlastní opožděné ohlášení pochybením zpracovatele⁶⁰, jelikož splnění ohlašovací povinnosti správcem nemůže záviset na tom, zda jeho zpracovatel plní své povinnosti podle čl. 33 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů⁶¹. Irský dozorový úřad dospěl k závěru, že za těchto okolností je třeba mít za to, že správce se o porušení zabezpečení dozvídá konstruktivně prostřednictvím svého zpracovatele⁶² a že tento výklad odráží odpovědnost správce podle nařízení o ochraně osobních údajů⁶³.

60. Podle návrhu rozhodnutí se tedy společnost TIC ve skutečnosti dozvěděla o porušení zabezpečení dne 7. ledna 2019⁶⁴, ale měla se o něm dozvědět nejpozději do 3. ledna 2019, jelikož k tomuto datu společnost Twitter, Inc. jako zpracovatel nejprve vyhodnotila incident jako potenciální porušení zabezpečení údajů a právní tým společnosti Twitter, Inc. nařídil případ porušení otevřít⁶⁵. V návrhu rozhodnutí se rovněž uvádělo, že i za zvláštních okolností této situace (kdy došlo rovněž k dřívějším zpožděním⁶⁶) to měla umožnit veškerá platná ujednání se společností Twitter, Inc.⁶⁷. Místo toho došlo z důvodu „neúčinnosti postupu“ za „zvláštních okolností“ daného případu a/nebo z důvodu „chybného postupu zaměstnanců [zpracovatele] při dodržování procesu řízení incidentů“ ke zpoždění, které způsobilo, že správce byl informován až dne 7. ledna 2019⁶⁸. To vedlo k porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů, i když od okamžiku, kdy se společnost TIC dozvěděla o porušení zabezpečení (7. ledna 2019), do ohlášení (8. ledna 2019) uplynulo méně než 72 hodin.

5.1.2 Shrnutí námitek vznesených dotčenými dozorovými úřady

61. **Francouzský dozorový úřad** vznesl námitku, v níž uvedl, že zjištění neodpovídají porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů, nýbrž spíše porušení článku 28 nebo článku 32 nařízení o ochraně osobních údajů, které stanoví povinnosti správce, pokud se rozhodne obrátit se na zpracovatele. Tento argument vychází ze skutečnosti, že zjištění porušení čl. 33 odst. 1 je založeno především na selháních při uplatňování postupu zavedeného mezi společností TIC a jejím zpracovatelem v případě porušení zabezpečení údajů, zatímco čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů odkazuje pouze na povinnost správce ohlásit porušení zabezpečení údajů příslušnému úřadu.

---

⁶⁰ Návrh rozhodnutí, bod 7.129 písm. iv).

⁶¹ Návrh rozhodnutí, bod 7.129 písm. x).

⁶² Návrh rozhodnutí, bod 7.129 písm. v).

⁶³ Návrh rozhodnutí, bod 7.98. Podle návrhu rozhodnutí alternativní výklad, který vede k závěru, že správce se o porušení dozví až tehdy, kdy ho informuje jeho zpracovatel, ponechává významnou mezeru v ochraně poskytované nařízením o ochraně osobních údajů, neboť by mohl vést k tomu, že se správce bude vyhýbat odpovědnosti i v případě významných zpoždění, pokud prokáže, že splnil své povinnosti při výběru zpracovatele a měl zavedeny řádné systémy, avšak zpracovatel tyto systémy nezohlednil (návrh rozhodnutí, bod 7.99). Irský dozorový úřad v návrhu rozhodnutí dále uvedl, že „alternativní použití čl. 33 odst. 1 a použití navrhované společností TIC, podle něhož splnění oznamovací povinnosti správcem v zásadě závisí na tom, zda jeho zpracovatel splní své povinnosti podle čl. 33 odst. 2, by ohrozilo účinnost povinností správce podle článku 33 [a] takový přístup by byl v rozporu s celkovým účelem nařízení o ochraně osobních údajů a se záměrem normotvůrce EU“.

⁶⁴ Návrh rozhodnutí, bod 7.129 písm. vi).

⁶⁵ Návrh rozhodnutí, bod 7.129 písm. vi).

⁶⁶ Při určení dne 3. ledna 2019 jako data, kdy se měla společnost TIC dozvědět o porušení zabezpečení, vzal irský dozorový úřad rovněž v úvahu, že k dřívějšímu zpoždění došlo v období od prvního ohlášení incidentu externím dodavatelem (dodavatel 2) společnosti Twitter, Inc. dne 29. prosince 2018, do okamžiku, kdy společnost Twitter, Inc. zahájila svůj přezkum tohoto incidentu dne 2. ledna 2019. Společnost TIC v průběhu šetření potvrdila, že to bylo „v důsledku rozpisu zimních dovolených“.

⁶⁷ Návrh rozhodnutí, bod 7.129 písm. ix).

⁶⁸ Návrh rozhodnutí, bod 7.129 písm. vi).

62. Námitky **německého dozorového úřadu** se místo toho soustředily na odůvodnění vedoucí k závěru, že došlo k porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů, aniž by tento závěr samy o sobě zpochybňovaly, a konkrétně odkazovaly na stanovení *dies a quo* 72hodinové lhůty.
63. Německý dozorový úřad ve své námitce tvrdil, že otázka rozdělení úloh má vliv na určení okamžiku, kdy se o porušení zabezpečení dozví, neboť vědomost o porušení zabezpečení musí být stejnou měrou přisouzena oběma společným správcům. Podle něj to může vést k tomu, že 26. prosinec 2018 může být brán jako datum, kdy se společnost TIC jako společný správce o porušení zabezpečení dozvěděla / měla dozvědět.

5.1.3 Postoj vedoucího dozorového úřadu k námitkám

64. Pokud jde o námitku vznesenou francouzským dozorovým úřadem, irský dozorový úřad se domnívá, že požaduje zvážení alternativních ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů a že žádost dotčených dozorových úřadů o zvážení alternativních ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů by v podstatě usilovala o opětovné vymezení provedeného šetření⁶⁹: irský dozorový úřad dospěl k závěru, že taková námitka nespadá pod definici „relevantní a odůvodněné námitky“ pro účely čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů⁷⁰. Irský dozorový úřad rovněž zdůraznil svůj názor, že došlo k porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů, a nenavrhl považovat porušení jakýchkoli jiných ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů za alternativu k čl. 33 odst. 1⁷¹, přičemž zdůraznil, že rozšíření rozsahu porušení na další povinnosti vyplývající z nařízení o ochraně osobních údajů na žádost dotčených dozorových úřadů by „ohrozilo celé šetření a postup podle článku 60 tím, že by je vystavilo riziku uplatnění procesní nespravedlnosti“⁷². Irský dozorový úřad rovněž poukázal na to, že v souvislosti s dalším probíhajícím šetřením zkoumá, zda společnost TIC plní své širší povinnosti podle nařízení o ochraně osobních údajů⁷³.
65. Pokud jde o námitku vznesenou německým dozorovým úřadem a související konkrétně s určením okamžiku, kdy bylo porušení zabezpečení zjištěno, irský dozorový úřad uvedl, že i kdyby existoval vztah společné správy (názor, který jak je uvedeno výše v oddíle 4.3, irský dozorový úřad nesdílel), neznamenaloby to nutně, že informovanost o porušení zabezpečení lze oběma společným správcům přičítat stejně⁷⁴.

5.1.4 Analýza EDPB

5.1.4.1 Posouzení, zda námitky byly relevantní a odůvodněné

66. Jak bylo připomenuto výše (viz oddíl 4.4.1), je nutné posoudit, zda námitky vznesené dotčenými dozorovými úřady dosahují prahu stanoveného v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.
67. Ačkoli je námitka **francouzského dozorového úřadu** relevantní, jelikož nastiňuje neshodu ohledně toho, zda v konkrétním případě došlo k určitému porušení nařízení o ochraně osobních údajů, a obsahuje právní argumenty podporující námitku, nesplňuje normu stanovenou v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů, jelikož neobsahuje odůvodnění týkající se důsledků vydání rozhodnutí bez

⁶⁹ Souhrnné memorandum, bod 5.45.

⁷⁰ Souhrnné memorandum, bod 5.45.

⁷¹ Souhrnné memorandum, bod 5.47.

⁷² Souhrnné memorandum, bod 5.44 písm. c).

⁷³ Souhrnné memorandum, bod 5.44 písm. d).

⁷⁴ Souhrnné memorandum, bod 5.34 (rovněž odkazující na rozsudek SDEU ve věci *Wirtschaftsakademie*, C-210/16, bod 43).

změn navrhovaných v námitce a toho, jak významná rizika by tyto důsledky představovaly pro práva a svobody subjektů údajů⁷⁵. Nelze tedy říci, že námitka „jasně prokazuje“ význam rizik, která představuje vydání návrhu rozhodnutí (pokud by měl být vydán jako konečný), neboť neposkytuje dostatečné argumenty ohledně toho, proč jsou tato práva a svobody subjektů údajů podstatné a věrohodné, zejména pokud jde o zjištění porušení čl. 33 odst. 1 (namísto článků 32/28) nařízení o ochraně osobních údajů⁷⁶. EDPB proto vyvozuje, že námitka **francouzského dozorového úřadu** není relevantní a odůvodněná vzhledem k tomu, že nebyla jasně prokázána rizika, jak to konkrétně vyžaduje čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

68. Kromě toho, pokud jde o námitku **německého dozorového úřadu** týkající se konkrétně určení *dies a quo* pro porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů v závislosti na kvalifikaci stran, EDPB by rád připomněl analýzu provedenou výše v oddíle 4.4 a domnívá se, že námitka neprokazuje důsledky, které by návrh rozhodnutí se stávajícím obsahem – zejména pokud jde o odůvodnění zjištění porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů – měl pro chráněné hodnoty⁷⁷ (práva a svobody subjektů údajů nebo případně volný pohyb osobních údajů).

5.1.4.2 Závěr

69. EDPB se domnívá, že výše uvedené námitky splňují podmínku alternativního odkazu na to, zda došlo k porušení tohoto nařízení, nebo zda je zamýšlený úkon v souvislosti se správcem nebo zpracovatelem v souladu s tímto nařízením, ale jasně neprokazují význam rizik, která představuje návrh rozhodnutí, pokud jde o základní práva a svobody subjektů údajů a případně volný pohyb osobních údajů v rámci Evropské unie.
70. Námitky francouzského a německého dozorového úřadu tudíž nesplňují požadavky čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů⁷⁸.

5.2 Ke zjištěním porušení čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů

5.2.1 Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí

71. V návrhu rozhodnutí irský dozorový úřad konstatoval, že společnost TIC nesplnila své povinnosti podle čl. 33 odst. 5 o ochraně osobních údajů zdokumentovat porušení, jelikož dokumentace předložená společností TIC v průběhu šetření nebyla považována za dostatečnou informaci a mělo se za to, že neobsahuje záznam nebo dokument týkající se konkrétně „porušení zabezpečení osobních údajů“, neboť se jednalo o „dokumentaci obecnější povahy“⁷⁹.
72. V jiné poznámce irský dozorový úřad uznal, že společnost TIC během šetření plně spolupracovala (ačkoli to nebylo považováno za polehčující okolnost)⁸⁰.

---

⁷⁵ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 19.

⁷⁶ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 37.

⁷⁷ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 37.

⁷⁸ V důsledku toho EDPB nezaujímá žádné stanovisko ohledně opodstatněnosti zásadních otázek vznesených těmito námitkami. EDPB znovu zdůrazňuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.

⁷⁹ Návrh rozhodnutí, bod 10.46.

⁸⁰ Návrh rozhodnutí, bod 14.50.

5.2.2 Shrnutí námitek vznesených dotčenými dozorovými úřady

73. EDPB využívá příležitosti k tomu, aby v zájmu jasnosti zdůraznil, že žádná ze vznesených námitek nezpochybnila závěr, že společnost TIC porušila čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů.
74. **Italský dozorový úřad** však vznesl námitku s tím, že zjištění týkající se porušení čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů se nezdá být v souladu s odůvodněním a vysvětleními, která předložil vedoucí dozorový úřad, jelikož nedostatečnost dokumentace, která byla předložena během tak rozsáhlého vyšetřování, založená na četných interakcích mezi vedoucím dozorovým úřadem a správcem, údajně poukazuje na nedostatečnou spolupráci správce s orgánem pro ochranu osobních údajů. Podle italského dozorového úřadu by zjištění v návrhu rozhodnutí, že společnost TIC během fáze vyšetřování plně spolupracovala, mělo být přezkoumáno, neboť tuto plnou spolupráci lze považovat za existující pouze tehdy, pokud správce přímo zpřístupní odpovídající a vyčerpávající dokumentaci.

5.2.3 Postoj vedoucího dozorového úřadu k námitkám

75. Irský dozorový úřad je toho názoru, že povinnost podle čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů platí nezávisle na povinnosti podle článku 31 nařízení o ochraně osobních údajů spolupracovat s dozorovým úřadem a na tom, jak se společnost TIC chovala vůči vedoucímu dozorovému úřadu a jak s ním komunikovala v době, kdy tento dozorový úřad zahájil své regulační činnosti týkající se porušení zabezpečení společností TIC⁸¹. Irský dozorový úřad tvrdil, že nedostatky v tom, jak společnost TIC zdokumentovala porušení zabezpečení, nemusí nutně souviset s její nedostatečnou spoluprací⁸². Kromě toho irský dozorový úřad zdůraznil, že společnost TIC s ním spolupracovala během šetření tak, že odpověděla na všechny žádosti o informace a poskytla všechny požadované dokumenty, aniž by se jakkoli snažila narušit nebo ztížit šetření⁸³. Irský dozorový úřad každopádně nepovažoval její spolupráci za polehčující okolnost⁸⁴. Z výše uvedených důvodů měl irský dozorový úřad za to, že je „sporné“, zda je námitka vznesená italským dozorovým úřadem odůvodněná a relevantní, neboť ačkoli se týká porušení nařízení o ochraně osobních údajů, neprokazuje, jak postoj irského dozorového úřadu k míře spolupráce společnosti TIC vede k rizikům, která představuje návrh rozhodnutí, ohledně základních práv a svobod subjektů údajů⁸⁵. Irský dozorový úřad dospěl k závěru, že tuto námitku neuplatní⁸⁶.

5.2.4 Analýza EDPB

5.2.4.1 Posouzení, zda námitky byly relevantní a odůvodněné

76. Italský dozorový úřad ve své námitce nezpochybňuje, že došlo k porušení čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů. Relevantní a odůvodněná námitka může zpochybnit odůvodnění závěrů, k nimž dospěl vedoucí dozorový úřad v návrhu rozhodnutí, pouze tehdy, má-li toto odůvodnění souvislost s těmito závěry, je-li námitka dostatečně odůvodněná. V tomto případě námitka neuvádí jasně, jak by její uplatnění mohlo vést ke změně návrhu rozhodnutí. Námitka navíc nesplňuje kritéria uvedená v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů, protože neprokazuje jasně význam rizik, která představuje návrh rozhodnutí, neboť neukazuje důsledky, které by údajná chyba v návrhu rozhodnutí měla pro chráněné hodnoty.

⁸¹ Souhrnné memorandum, bod 5.87.

⁸² Souhrnné memorandum, bod 5.87.

⁸³ Souhrnné memorandum, bod 5.87.

⁸⁴ Souhrnné memorandum, bod 5.87.

⁸⁵ Souhrnné memorandum, bod 5.88.

⁸⁶ Souhrnné memorandum, bod 5.88.

77. Vzhledem k tomu, že námitka italského dozorového úřadu nespĺňuje požadavky čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů, sbor nezaujímá stanovisko ohledně opodstatněnosti zásadních otázek vznesených touto námitkou. EDPB znovu zdůrazňuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.

6 K MOŽNÝM DALŠÍM (NEBO ALTERNATIVNÍM) PORUŠENÍM NAŘÍZENÍ O OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ ZJIŠTĚNÝM DOTČENÝMI DOZOROVÝMI ÚŘADY

6.1 Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí

78. Na základě informací, které poskytla společnost TIC při ohlašování porušení irskému dozorovému úřadu, tento úřad zaznamenal, že podle formuláře pro ohlašování případů porušení zabezpečení údajů se zdá, že od okamžiku, kdy se společnost TIC (jako správce) o porušení zabezpečení dozvěděla, uplynulo více než 72 hodin⁸⁷. Z tohoto důvodu se irský dozorový úřad rozhodl zahájit z vlastní vůle šetření s cílem přezkoumat, zda společnost TIC splnila své povinnosti podle čl. 33 odst. 1 a čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů⁸⁸.
79. Aby bylo možné určit, zda společnost TIC plní své povinnosti podle čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů, zvážil je irský dozorový úřad v kontextu širších povinností správce, včetně povinností odpovědnosti (čl. 5 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů), zapojení zpracovatele (článek 28 nařízení o ochraně osobních údajů) a zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů (článek 32 nařízení o ochraně osobních údajů)⁸⁹. Byť irský dozorový úřad zvážil faktory a skutečnosti, které vedly k tomu, že se společnost TIC dozvěděla o porušení zabezpečení od svého zpracovatele se zpožděním, a v konečném důsledku při ohlašování případu porušení zabezpečení, nezážil irský dozorový úřad, zda společnost TIC splnila některou nebo každou z těchto povinností jinou než pro účely posouzení soulasu společnosti TIC s povinnostmi podle čl. 33 odst. 1 a čl. 33 odst. 5 o ochraně osobních údajů⁹⁰.

6.2 Shrnutí námitek vznesených dotčenými dozorovými úřady

80. Německý, francouzský, maďarský a italský dozorový úřad vznesl námitky, že společnost TIC navíc nebo místo čl. 33 odst. 1 a čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů porušuje jiná ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů.

6.2.1 Porušení čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů o zásadě integrity a důvěrnosti

81. **Německý dozorový úřad** vznesl námitku s tím, že „podkladovou programovou chybu“ v aplikaci společnosti TIC, která vedla k porušení zabezpečení oznámenému irskému dozorovému úřadu, měl irský dozorový úřad zohlednit ve svém návrhu rozhodnutí, aby určil, zda tato programová chyba

⁸⁷ Návrh rozhodnutí, bod 2.11.

⁸⁸ Návrh rozhodnutí, bod 2.11.

⁸⁹ Návrh rozhodnutí, body 6.13–6.20, 7.111–7.112, 7.122–7.124.

⁹⁰ Návrh rozhodnutí, body 6.13, 7.111, 7.122–7.124.

skutečně představovala závažné porušení důvěrnosti osobních údajů, kterým v konečném důsledku bylo porušeno kromě čl. 33 odst. 1 a čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů i ustanovení čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů.

82. **Maďarský dozorový úřad** vznesl námitku s tím, že vzhledem k „programové chybě“ vyskytující se v aplikaci společnosti TIC po několik let a k její závažné povaze ovlivňující bezpečnost údajů, měl irský dozorový úřad prošetřit, zda společnost TIC porušila též čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů týkající se zásady integrity a důvěrnosti.

6.2.2 Porušení čl. 5 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů o zásadě odpovědnosti

83. **Italský dozorový úřad** vznesl námitku s tím, že porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů poukazuje na mnohem závažnější porušení zásady odpovědnosti (podle čl. 5 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů), neboť neexistence podnikových politik pro řešení bezpečnostních incidentů nebo jejich nedodržení ukazují, že opatření zavedená správcem nejsou dostatečná k zajištění souladu a ke zdokumentování. Namítal, že tyto procesní nedostatky jsou v návrhu rozhodnutí zdůrazněny, ale návrh rozhodnutí je nepodrobuje konkrétní analýze. Jelikož to může mít vliv i na řešení budoucích případů porušení zabezpečení údajů, měla by být zjištěna o tom, zda společnost TIC dodržela ustanovení čl. 5 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů, podle italského dozorového úřadu rovněž součástí konečného rozhodnutí irského dozorového úřadu. Italský dozorový úřad se též domníval, že porušení čl. 5 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů potvrzuje neschopnost správce uvést přesný počet a povahu porušením dotčených osobních údajů nebo celkový počet dotčených subjektů údajů.

6.2.3 Porušení článku 24 nařízení o ochraně osobních údajů o odpovědnosti správce

84. **Německý dozorový úřad** vznesl námitku s tím, že návrh rozhodnutí není jasný, pokud jde o to, proč irský dozorový úřad neposoudil, zda významné porušení důvěrnosti osobních údajů v důsledku „předmětné programové chyby“ bylo způsobeno porušením požadavků článku 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

6.2.4 Porušení článku 28 nařízení o ochraně osobních údajů o vztahu se zpracovateli

85. **Francouzský dozorový úřad** vznesl námitku s tím, že společnost TIC nesplnila povinnost správce ověřit platnost postupů zavedených jejím zpracovatelem. Domnívá se proto, že nedošlo k porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů, nýbrž článku 28 nařízení o ochraně osobních údajů (nebo článku 32 nařízení o ochraně osobních údajů – viz oddíl 6.2.5 níže). Francouzský dozorový úřad tvrdil, že je-li zpracovatelem společnosti TIC její mateřská společnost, „bylo pro společnost TIC o to jednodušší ověřit platnost postupů stanovených mateřskou společností a v případě potřeby požadovat opravu“.
86. **Italský dozorový úřad** vznesl námitku s tím, že skutečnost, že společnost TIC navzdory postupům ve svých interních politikách nezačlenila do týmu zpracovatele pro odhalování a reakci (Twitter, Inc.) globálního pověřence pro ochranu osobních údajů, ukazuje, že záruky poskytnuté zpracovatelem ohledně zavedení vhodných organizačních opatření podle čl. 28 odst. 1 o ochraně osobních údajů, nejsou dostatečně rozsáhlé. Kromě toho italský dozorový úřad ve svých námitkách tvrdil, že zpracovatel porušil svou povinnost být nápomocen správci podle čl. 28 odst. 3 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů.

6.2.5 Porušení článku 32 nařízení o ochraně osobních údajů o zabezpečení zpracování

87. **Německý dozorový úřad** vznesl námitky s tím, že irský dozorový úřad měl přezkoumat, zda byla v tomto případě dodržena veškerá vhodná technická a organizační opatření (podle článku 32 nařízení o ochraně osobních údajů) a zda porušení v této oblasti měla být předmětem tohoto řízení. Německý dozorový úřad rovněž tvrdí, že z návrhu rozhodnutí není jasné, proč irský dozorový úřad neposoudil, zda je významné porušení důvěrnosti osobních údajů způsobené „předmětnou programovou chybou“ způsobeno porušením požadavků článku 32 nařízení o ochraně osobních údajů.
88. **Francouzský dozorový úřad** vyjádřil námitku proti právní kvalifikaci skutečností provedené irským dozorovým úřadem a uvedl, že nedodržení povinnosti správce ověřit platnost postupů zavedených jeho zpracovatelem společností TIC odpovídá porušení článku 32 nařízení o ochraně osobních údajů (nebo článku 28 o ochraně osobních údajů – viz výše oddíl 6.2.4), a nikoli porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů. Tvrdil, že je-li zpracovatelem společnosti TIC její mateřská společnost, „*bylo pro společnost TIC o to jednodušší ověřit platnost postupů stanovených mateřskou společností a v případě potřeby požadovat opravu*“.
89. **Maďarský dozorový úřad** vznesl námitku s tím, že vzhledem k „programové chybě“ v aplikaci společnosti TIC po několik let a k její závažné povaze ovlivňující bezpečnost údajů, měl irský dozorový úřad prošetřit, zda společnost TIC neporušila též článek 32 nařízení o ochraně osobních údajů týkající se jejich povinností zabezpečit zpracování.

6.2.6 Porušení čl. 33 odst. 3 nařízení o ochraně osobních údajů o obsahu ohlášení případu porušení zabezpečení osobních údajů

90. **Německý dozorový úřad** vyjádřil námitky, že irský dozorový úřad nepřezkoumal rozsah informací, které mají být poskytnuty v případě ohlášení, což je podle čl. 33 odst. 3 o ochraně osobních údajů závazné. Na základě připomínek společnosti TIC k porušení zabezpečení, které poskytla podle čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů, a popisu vyšetřování skutečností případu, společnost TIC zjevně nesplnila svou povinnost týkající se dokumentace, když dne 8. ledna 2019 poprvé ohlásila porušení zabezpečení. Německý dozorový úřad se proto domnívá, že existuje řada náznaků, že by výsledkem mohlo být i porušení čl. 33 odst. 3 nařízení o ochraně osobních údajů.

6.2.7 Porušení článku 34 nařízení o ochraně osobních údajů o ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů subjektu údajů

91. **Maďarský dozorový úřad** vznesl námitku s tím, že vzhledem k „programové chybě“ vyskytující se v aplikaci společnosti TIC po několik let a k její závažné povaze ovlivňující bezpečnost údajů, měl irský dozorový úřad prošetřit, zda společnost TIC neporušila též článek 34 nařízení o ochraně osobních údajů týkající se jejich povinností informovat o porušení zabezpečení subjekty údajů.

6.3 Postoj vedoucího dozorového úřadu k námitkám

92. Vedoucí dozorový úřad odpověděl v souvislosti s námitkami týkajícími se možných dalších (nebo alternativních) porušení nařízení o ochraně osobních údajů společně ve svém souhrnném memorandu, které sdílel s dotčenými dozorovými úřady. Vedoucí dozorový úřad vysvětlil, že „[...] *uplatnil svou diskreční pravomoc omezit rozsah šetření na zvážení dvou samostatných otázek, a sice zda společnost TIC splnila své povinnosti správce podle čl. 33 odst. 1 ohledně ohlašování případu porušení zabezpečení*“

*a zda splnila své povinnosti podle čl. 33 odst. 5 zdokumentovat porušení zabezpečení*⁹¹. Vedoucí dozorový úřad vycházel z čl. 110 odst. 1 irského zákona o ochraně údajů z roku 2018, který stanoví, že irský dozorový úřad může „*zdůvodnit takové šetření, které považuje za vhodné*“⁹². Účelem šetření, jak jej popsal irský dozorový úřad, bylo tedy „*výhradně přezkoumat okolnosti zjevného opožděného ohlášení porušení zabezpečení [...] a zdokumentování případu porušení zabezpečení společností TIC*“, což považoval za „*velmi důležité vzhledem k tomu, že během dvou let bylo oznámeno téměř 200 000 porušení v celé EU, a proto je třeba vyjasnit, co se vyžaduje v rámci požadavků na ohlášení porušení zabezpečení a na zdokumentování podle nařízení o ochraně osobních údajů*“⁹³.

93. Ve svém souhrnném memorandu⁹⁴ irský dozorový úřad tvrdí, že námitky vznesené v souvislosti s čl. 60 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů nemohou mít za následek zpochybnění rozsahu šetření. V daném případě vedoucí dozorový úřad připomíná, že na začátku šetření informoval společnost TIC, že jeho účelem bylo ověřit, zda společnost TIC dodržela ustanovení čl. 33 odst. 1 a 5 nařízení o ochraně osobních údajů, pokud jde o její ohlášení případu porušení zabezpečení vedoucímu dozorovému úřadu ze dne 8. ledna 2019. Celé šetření tedy probíhalo v tomto rozsahu, jakož i vypracování návrhu rozhodnutí a společnosti TIC bylo přiznáno právo být v tomto ohledu vyslechnuta v každé fázi řízení. Vedoucí dozorový úřad proto tvrdí, že pokud by uplatnil námitky dotčených dozorových úřadů a zahrnul by do svého konečného rozhodnutí další porušení „*pouze na základě skutečností obsažených v návrhu rozhodnutí*“, vedlo by to k ohrožení „*celého šetření a řízení podle článku 60 tím, že by bylo vystaveno riziku uplatnění procesní nespravedlnosti*“⁹⁵.
94. Vedoucí dozorový úřad dále vysvětluje, že probíhá další šetření v souvislosti s jinými případy porušení zabezpečení údajů, které vedoucímu dozorovému úřadu společnost TIC ohlásila před ohlášením, které se týká daného případu. V tomto dalším šetření, které bylo zahájeno před tímto šetřením, vedoucí dozorový úřad zdůrazňuje, že rozsah šetření se týká možného nedodržení „*mimo jiné článků 5, 24, 25, 28, 29 a 32*“ nařízení o ochraně osobních údajů⁹⁶. Vedoucí dozorový úřad se domnívá, že toto souběžné šetření ve skutečnosti posuzuje, zda společnost TIC dodržuje své širší povinnosti podle nařízení o ochraně osobních údajů s cílem určit, zda nedostatky v dodržování tohoto právního předpisu způsobily porušení zabezpečení údajů. Vedoucí dozorový úřad je proto toho názoru, že dotčené dozorové úřady budou mít možnost zvážit taková případná porušení v rámci tohoto jiného šetření, jelikož budou v souladu s čl. 60 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů⁹⁷ konzultovány ohledně jeho návrhu rozhodnutí.
95. Společnost TIC uvedla, že jelikož návrh rozhodnutí uvádí, že „*podrobné posouzení technických a organizačních opatření je nad rámec šetření*“⁹⁸, „*nebylo by to rozumné ani vhodné a urazilo by to zavedené zásady přirozené spravedlnosti, pokud by rozhodnutí mělo učinit zjištění nebo uvalit sankce na společnost TIC s ohledem na povinnosti a zásady, které nebyly součástí vyšetřování koordinátora*

---

⁹¹ Souhrnné memorandum, bod 1.7.

⁹² Souhrnné memorandum, bod 1.5.

⁹³ Souhrnné memorandum, bod 1.9.

⁹⁴ Souhrnné memorandum, bod 5.44.

⁹⁵ Souhrnné memorandum, bod 5.44 písm. c).

⁹⁶ Souhrnné memorandum, bod 1.10.

⁹⁷ Souhrnné memorandum, bod 5.44 písm. d).

⁹⁸ Návrh rozhodnutí, bod 7.19.

ochrany údajů, protože společnost TIC neměla příležitost řešit jakékoli obavy, které může mít koordinátor ochrany údajů nebo dotčené dozorové úřady ohledně jejich postupů v těchto oblastech⁹⁹.

6.4 Analýza EDPB

6.4.1 Posouzení, zda námitky byly relevantní a odůvodněné

6.4.1.1 Porušení čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů o zásadě integrity a důvěrnosti

96. EDPB konstatuje, že námitka **německého dozorového úřadu** k čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů odkazuje na to, zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů, tak, že vyjadřuje neshodu ohledně závěrů, které je třeba vyvodit ze zjištění šetření. Námitka rovněž uvádí argumenty na podporu závěru, že by měl být posouzen soulad s čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů. Námitka německého dozorového úřadu jasně prokazuje význam rizik, která návrh rozhodnutí představuje pro práva a svobody subjektů údajů, zejména zdůrazněním, že skutečnosti představují „významné“ a „podstatné“ porušení důvěrnosti osobních údajů a že porušení zabezpečení se dotýkalo velkého počtu osob po dlouhou dobu. Kromě toho německý dozorový úřad rovněž tvrdil, že existují náznaky existence „systémové chyby“, která by vyžadovala hlubší kontrolu nad rámcem jedině konkrétní počítačové chyby.
97. Za relevantní lze považovat i námitku **maďarského dozorového úřadu**, neboť se týká toho, zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů. Kromě toho (pouze) stručně odkazuje na věcné argumenty podporující potřebu posoudit toto dodatečné ustanovení (doba trvání programové chyby a její závažná povaha mající vliv na bezpečnost údajů), ale „jasně neprokuje“ význam rizik, která návrh rozhodnutí představuje pro rizika pro práva a svobody fyzických osob, neboť nepředkládá argumenty či odůvodnění týkající se důsledků vydání rozhodnutí bez změn navržených v námitce¹⁰⁰.
98. V důsledku toho se EDPB domnívá, že námitka vznesená německým dozorovým úřadem v souvislosti s možným dalším porušením čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů je relevantní a odůvodněná pro účely čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů, ale má za to, že námitka maďarského dozorového úřadu týkající se téhož tématu nespĺňuje požadavky čl. 4 odst. 24¹⁰¹.
99. EDPB posoudí opodstatněnost zásadních otázek vznesených námitkou německého dozorového úřadu v souvislosti s možným dalším porušením čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů (viz oddíl 6.4.2 níže).

---

⁹⁹ „Vyjádření v reakci na námitky a připomínky dotčených dozorových úřadů“ předložené společností TIC (14. srpna 2020), bod 4.1. EDPB by rád zdůraznil, že irský dozorový úřad oznámil námitky vznesené dotčenými dozorovými úřady společnosti TIC. Ta vydala výše uvedená vyjádření k námitkám, která irský dozorový úřad zohlednil před zahájením řízení podle článku 65 a která jsou součástí spisu projednávaného v souvislosti s tímto postupem sborem EDPB. Viz také poznámka pod čarou 19.

¹⁰⁰ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 19.

¹⁰¹ V důsledku toho EDPB nezaujímá žádné stanovisko ohledně opodstatněnosti zásadních otázek vznesených námitkou maďarského dozorového úřadu. EDPB znovu zdůrazňuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.

100. Námitku vznesenou **italským dozorovým úřadem** je třeba považovat za „relevantní“, neboť pokud by byla uplatněna, vedla by k jinému závěru ohledně toho, zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů¹⁰². Konkrétně obsahuje „neshodu ohledně závěrů, které je třeba vyvodit ze zjištění šetření“, neboť uvádí, že „zjištění představují porušení ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů [...] nad rámec [...] zjištění již analyzovaných v návrhu rozhodnutí“¹⁰³.
101. Navíc je námitka „odůvodněná“, neboť obsahuje vysvětlení, proč se navrhuje změna rozhodnutí¹⁰⁴: navrhovaná změna se opírá o „nedostatek formalizovaných podnikových politik pro řešení bezpečnostních incidentů [...] nebo nedodržování těchto politik“, o skutečnost, že „[irský dozorový úřad] tyto procedurální nedostatky opakovaně zdůrazňuje“ v návrhu rozhodnutí, a o neschopnost správce uvést přesný počet a povahu dotčených osobních údajů / subjektů údajů.
102. **Italský dozorový úřad** jasně prokázal význam rizik, která návrh rozhodnutí představuje pro základní práva a svobody subjektů údajů, tím, že poukázal na „dopady, které by návrh rozhodnutí měl pro chráněné hodnoty“¹⁰⁵, konkrétně na „dopad na práva a svobody subjektů údajů, jejichž osobní údaje by mohly být zpracovávány v budoucnu“¹⁰⁶: námitka tak učinila tvrzením, že uvedené aspekty jsou „strukturální povahy, pokud jde o organizaci správce“ a „musí mít dopad nejen na daný případ, ale i na řešení jakéhokoliv porušení zabezpečení osobních údajů, ke kterému může v budoucnu dojít“.
103. V důsledku toho námitka italského dozorového úřadu týkající se čl. 5 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů splňuje požadavky stanovené v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů. EDPB tudíž provede analýzu opodstatněnosti zásadních otázek vznesených touto námitkou¹⁰⁷.

104. Námitka **německého dozorového úřadu** konkrétně odkazuje na kapitolu 5 „Otázky pro určení“ návrhu rozhodnutí¹⁰⁸ a nesouhlasí s návrhem rozhodnutí, pokud jde o to, zda společnost TIC rovněž porušila článek 24 nařízení o ochraně osobních údajů¹⁰⁹. Opírá se o skutečnosti¹¹⁰ uvedené v návrhu rozhodnutí, že „pokud by uživatel Twitteru s chráněným účtem, který používá Twitter pro Android, změnil svou e-mailovou adresu, programová chyba by vedla k tomu, že jeho účet nebude chráněn“¹¹¹. Jeho chráněné tweety byly prostřednictvím této služby zpřístupněny veřejnosti. Přesněji řečeno, německý dozorový úřad zpochybňuje, proč irský dozorový úřad v návrhu rozhodnutí nezkoumal příčiny porušení zabezpečení, zejména s ohledem na článek 24 nařízení o ochraně osobních údajů, a proč v návrhu rozhodnutí nevysvětlil, proč takový přezkum neprovedl.
105. Německý dozorový úřad tvrdí, že vzhledem k tomu, že ohlášení případu porušení zabezpečení odhalilo „nedostatky v souladu s nařízením o ochraně osobních údajů, ... společnost, která není schopna pomocí vlastních prostředků a zdrojů prostřednictvím kontrol interních nebo externích bezpečnostních týmů nalézt programovou chybu tohoto významu a rozsahu, měla by být podrobena hlubší kontrole, pokud

¹⁰² Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 13.

¹⁰³ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 27.

¹⁰⁴ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 17.

¹⁰⁵ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 37.

¹⁰⁶ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 43.

¹⁰⁷ Viz oddíl 6.4.2 níže.

¹⁰⁸ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 20.

¹⁰⁹ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 12.

¹¹⁰ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 14.

¹¹¹ Návrh rozhodnutí, bod 2.7.

jde o její nastavení bezpečnosti a zpracování údajů, a to nad rámec jediné konkrétní související programové chyby“.

106. Podle německého dozorového úřadu by větší kontrola nastavení zpracování údajů společnosti TIC „mohla případně vést k příkazu, aby správce uvedl operace zpracování do souladu s ustanoveními nařízení o ochraně osobních údajů. Projednávaný případ tento úkol neodráží. V důsledku toho je o to naléhavější přezkoumat v této souvislosti nápravné pravomoci podle čl. 58 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů“.
107. Německý dozorový úřad proto poukázal na to, co považoval za neprovedení posouzení, s těmi důsledky, že závěry vyvozené ze zjištění šetření vedoucího dozorového úřadu by mohly být odlišné¹¹².
108. Námitka německého dozorového úřadu, že „podle čl. 83 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů musí být pokuty v každém jednotlivém případě účinné, přiměřené a odrazující. Sankce je účinná a odrazující, pokud je na jedné straně vhodná jako obecné preventivní opatření k odrazení široké veřejnosti od páchání protiprávního jednání a k potvrzení důvěry veřejnosti v platnost práva Unie, ale na druhé straně je vhodná i jako preventivní opatření k odrazení pachatele od páchání dalších protiprávních jednání“. V důsledku toho německý dozorový úřad ukazuje, jak by neprovedení změny návrhu rozhodnutí tak, aby zahrnoval posouzení souladu s článkem 24 nařízení o ochraně osobních údajů, představovalo významná rizika pro základní práva a svobody subjektů údajů¹¹³.
109. Ve svých pokynech k relevantní a odůvodněné námitce EDPB připouští, že námitka může zpochybnit závěr vedoucího dozorového úřadu, tím, že má za to, že zjištění vedoucího dozorového úřadu skutečně vedou k závěru, že navíc k ustanovení určenému vedoucím dozorovým úřadem nebo namísto něj bylo porušeno jiné ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů¹¹⁴. EDPB se domnívá, že právě toto je podstatou námitky německého dozorového úřadu, a tudíž nebrání tomu, aby byla relevantní a odůvodněná.
110. Námitka německého dozorového úřadu navíc jasně prokazuje význam rizik, která návrh rozhodnutí představuje pro práva a svobody subjektů údajů, mimo jiné tím, že zdůraznila, že byl velký počet osob postižen po stejně dlouhou dobu, což odráží systémovou chybu, která vyžaduje hlubší kontrolu, a to nad rámec jediné konkrétní programové chyby. V důsledku toho námitka německého dozorového úřadu týkající se článku 24 nařízení o ochraně osobních údajů dosahuje prahu stanoveného v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.
111. S ohledem na výše uvedené posouzení se EDPB domnívá, že námitka německého dozorového úřadu týkající se možného porušení článku 24 nařízení o ochraně osobních údajů je relevantní a odůvodněná v souladu s čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů. V důsledku toho EDPB posuzuje opodstatněnost zásadních otázek vznesených touto námitkou (viz oddíl 6.4.2 níže).

6.4.1.4 Porušení článku 28 nařízení o ochraně osobních údajů o vztahu se zpracovateli

112. Námitka **francouzského dozorového úřadu** se týká konkrétně bodů 7.129 písm. iii), iv) a v) návrhu rozhodnutí¹¹⁵ a vznáší námitku proti návrhu rozhodnutí, pokud jde o to, zda společnost TIC neporušila namísto čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů ustanovení článku 28 nařízení o ochraně

¹¹² Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 29.

¹¹³ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 19.

¹¹⁴ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 27.

¹¹⁵ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 20.

osobních údajů¹¹⁶. Opírá se o skutečnosti¹¹⁷ uvedené v návrhu rozhodnutí a ze zjištění vedoucího dozorového úřadu, že „společnost TIC nesplnila povinnost správce ověřit platnost postupů zavedených jeho zpracovatelem“.

113. Jelikož čl. 28 odst. 3 písm. h) nařízení o ochraně osobních údajů stanoví povinnosti správce při využívání zpracovatele, měla podle francouzského dozorového úřadu zjištění vést vedoucí dozorový úřad k závěru, že namísto čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů bylo porušeno ustanovení čl. 28 odst. 3 písm. h) nařízení o ochraně osobních údajů. V konečném důsledku to pro francouzský dozorový úřad znamená, že sankce uložená ve formě pokuty by měla řešit různá porušení.
114. Ve svých pokynech k relevantní a odůvodněné námitce EDPB připouští, že námitka může zpochybnit závěr vedoucího dozorového úřadu, tím, že má za to, že zjištění vedoucího dozorového úřadu skutečně vedou k závěru, že navíc k ustanovení určenému vedoucím dozorovým úřadem nebo namísto něj bylo porušeno jiné ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů¹¹⁸. EDPB se domnívá, že právě to je podstatou námitky francouzského dozorového úřadu, nebrání to tedy tomu, aby byla relevantní. Námitka rovněž dostatečně uvádí argumenty na podporu navrhovaného závěru. EDPB zároveň konstatuje, že námitka francouzského dozorového úřadu jasně neprokazuje významná rizika, která návrh rozhodnutí představuje pro základní práva a svobody subjektů údajů, zejména pokud jde o nevyvážení závěru ohledně porušení tohoto zvláštního ustanovení¹¹⁹. Na základě tohoto posouzení se EDPB domnívá, že námitka francouzského dozorového úřadu týkající se možného porušení článku 28 nařízení o ochraně osobních údajů namísto čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů není relevantní a odůvodněná v souladu s čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů¹²⁰.
115. Italský dozorový úřad vznáší námitku proti návrhu rozhodnutí v souvislosti s tím, zda navíc k čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů společnost TIC porušila mimo jiné článek 28 nařízení o ochraně osobních údajů¹²¹.
116. Italský dozorový úřad vychází ze skutečností uvedených v návrhu rozhodnutí a ze zjištění vedoucího dozorového úřadu, že zapojení globálního pověřence pro ochranu osobních údajů do týmu pro odhalování a reakci jeho zpracovatele, společnosti Twitter, Inc., se ve vnitřních politikách společnosti TIC sice předpokládá, v praxi však globální pověřenec pro ochranu osobních údajů do postupu zapojen nebyl. Italský dozorový úřad rovněž poznamenává, že společnost Twitter, Inc. jako zpracovatel nebyla společnosti TIC nápomocna.
117. Vzhledem k tomu, že čl. 28 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů vyžaduje, aby správci využívali pouze ty zpracovatele, kteří poskytují dostatečné záruky zavedení vhodných technických a organizačních opatření, a čl. 28 odst. 3 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů vyžaduje, aby smlouva mezi správcem a zpracovatelem stanovila, že „zpracovatel je správcem nápomocen při zajišťování souladu s povinnostmi podle článků 32 až 36, a to při zohlednění povahy zpracování a informací, jež má zpracovatel k dispozici“, měla by podle italského dozorového úřadu zjištění dovést

---

¹¹⁶ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 12.

¹¹⁷ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 14.

¹¹⁸ Pokyny k námitce týkající se relevantní a odůvodněné námitky, bod 27.

¹¹⁹ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 29.

¹²⁰ V důsledku toho EDPB nezaujímá žádné stanovisko ohledně opodstatněnosti zásadních otázek vznesených těmito námitkami. EDPB znovu zdůrazňuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.

¹²¹ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 12.

vedoucí dozorový úřad k závěru, že došlo rovněž k porušení čl. 28 odst. 1 a čl. 28 odst. 3 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů.

118. EDPB se domnívá, že námitku italského dozorového úřadu v souvislosti s čl. 28 odst. 1 a čl. 28 odst. 3 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů je třeba považovat za „relevantní“, neboť pokud by byla uplatněna, vedla by k jinému závěru ohledně toho, zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů¹²². Konkrétně obsahuje „neshodu ohledně závěrů, které je třeba vyvodit ze zjištění šetření“, neboť uvádí, že „zjištění představují porušení ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů [...] nad rámec [...] zjištění již analyzovaných v návrhu rozhodnutí“¹²³.
119. Kromě toho je námitka podle EDPB „odůvodněná“, neboť obsahuje vysvětlení, proč se navrhuje změna rozhodnutí¹²⁴: navrhovaná změna vychází ze skutečnosti, že správce nejednal v souladu se svými vnitřními politikami, podle nichž by měl být zapojen pověřenec pro ochranu osobních údajů společnosti TIC. Kromě toho námitka poukazuje na to, že zpracovatel nesplnil svou smluvní povinnost být správcí nápomocen v souladu s čl. 28 odst. 3 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů.
120. EDPB však konstatuje, že námitka italského dozorového úřadu týkající se čl. 28 odst. 1 a čl. 28 odst. 3 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů jasně neprokazuje významná rizika, která návrh rozhodnutí představuje pro základní práva a svobody subjektů údajů¹²⁵. V důsledku toho tato námitka vznesená italským dozorovým úřadem nespĺňuje požadavky stanovené v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů¹²⁶.

6.4.1.5 Porušení článku 32 nařízení o ochraně osobních údajů o bezpečnosti zpracování

121. Pokud by byla uplatněna námitka **německého dozorového úřadu**, znamenala by změnu vedoucí k jinému závěru ohledně toho, zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů, neboť zjistila „neshodu ohledně závěrů, které je třeba vyvodit ze zjištění šetření“¹²⁷, tím, že poukázala na to, že zjištění mohou naznačovat též porušení článku 32 nařízení o ochraně osobních údajů. EDPB se proto domnívá, že existuje souvislost mezi obsahem námitky a možným odlišným závěrem¹²⁸. Tato námitka se navíc týká konkrétního právního a skutkového obsahu návrhu rozhodnutí¹²⁹.
122. Námitka německého dozorového úřadu navíc jasně prokazuje význam rizik, která návrh rozhodnutí představuje pro práva a svobody subjektů údajů, zejména zdůrazněním, že skutečnosti představují „významné“ a „podstatné“ porušení důvěrnosti osobních údajů a že porušení zabezpečení se dotýkalo velkého počtu osob po dlouhou dobu. Kromě toho německý dozorový úřad rovněž tvrdil, že existují náznaky existence „systémové chyby“, která by vyžadovala hlubší kontrolu nad rámec jediné konkrétní počítačové chyby.
123. S ohledem na výše uvedené posouzení se EDPB domnívá, že námitka německého dozorového úřadu týkající se možného porušení článku 32 nařízení o ochraně osobních údajů je relevantní a odůvodněná

¹²² Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 13.

¹²³ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 27.

¹²⁴ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 17.

¹²⁵ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 29.

¹²⁶ V důsledku toho EDPB nezaujímá žádné stanovisko ohledně opodstatněnosti zásadních otázek vznesených těmito námitkami. EDPB znovu zdůrazňuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.

¹²⁷ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 28.

¹²⁸ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 13.

¹²⁹ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 14.

v souladu s čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů. V důsledku toho EDPB posuzuje opodstatněnost zásadních otázek vznesených touto námitkou (viz bod 6.4.2 níže).

124. Pokud jde o námitku **francouzského dozorového úřadu**, EDPB ji považuje za námitku splňující kritérium „relevantní“, protože pokud by ji vedoucí dozorový úřad uplatnil, došel by k odlišnému závěru o tom, zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů¹³⁰. Námitka francouzského dozorového úřadu vychází z odůvodnění, které irský dozorový úřad uvedl ve svém návrhu rozhodnutí, a toto odůvodnění souvisí se závěrem, zda bylo porušení nařízení o ochraně osobních údajů správně zjištěno¹³¹. EDPB připomíná, že dotčený dozorový úřad musí předložit skutečnosti, které údajně vedou k jinému závěru¹³², a konstatuje, že v daném případě námitka analyzuje skutečnosti, které by vedly k porušení čl. 32 odst. 1 písm. d) nařízení o ochraně osobních údajů, namísto porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů, a to soudržným, jasným a přesným způsobem, přičemž jasně uvede, se kterými částmi rozhodnutí irského dozorového úřadu nesouhlasí. Námitka francouzského dozorového úřadu je zjevně relevantní, neboť nastiňuje neshodu ohledně toho, zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů. Jeho námitka však pouze stručně vysvětluje důvody navrhované změny a neprokazuje jasně význam rizik, která návrh rozhodnutí představuje pro základní práva a svobody subjektů údajů v souvislosti s nezjištěním porušení článku 32 nařízení o ochraně osobních údajů. V důsledku toho tato námitka vznesená francouzským dozorovým úřadem nespĺňuje požadavky stanovené v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů¹³³.
125. Námitka **maďarského dozorového úřadu** se rovněž týkala toho, zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů, a tvrdila, že by mělo být rovněž prošetřeno možné porušení zásady integrity a důvěrnosti. Jeho námitka je jednoznačně relevantní, neboť naznačuje, že mělo být prošetřeno další ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů (tj. článek 32 nařízení o ochraně osobních údajů). Maďarský dozorový úřad však nevysvětluje, jak by návrh rozhodnutí představoval taková rizika, ani plně nevysvětluje, proč jsou konkrétní aspekty rozhodnutí z jeho hlediska nedostatečné¹³⁴. Námitka maďarského dozorového úřadu nespĺňuje kritérium řádného odůvodnění námitky tím, že odkazuje na právní nebo skutkové argumenty. Naopak pouze doporučuje, aby irský dozorový úřad rovněž prošetřil, zda správce dodržuje článek 32 nařízení o ochraně osobních údajů. V důsledku toho tato námitka vznesená maďarským dozorovým úřadem nespĺňuje požadavky stanovené v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů¹³⁵.

6.4.1.6 Porušení čl. 33 odst. 3 nařízení o ochraně osobních údajů o obsahu ohlášení případu porušení zabezpečení osobních údajů

126. **Německý dozorový úřad** se domnívá, že návrh rozhodnutí uvádí, že kromě jiných ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů mohlo dojít k porušení čl. 33 odst. 3 nařízení o ochraně osobních údajů.

---

¹³⁰ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 13.

¹³¹ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 16.

¹³² Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 18.

¹³³ V důsledku toho EDPB nezaujímá žádné stanovisko ohledně opodstatněnosti zásadních otázek vznesených těmito námitkami. EDPB znovu zdůrazňuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.

¹³⁴ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 18.

¹³⁵ V důsledku toho EDPB nezaujímá žádné stanovisko ohledně opodstatněnosti zásadních otázek vznesených těmito námitkami. EDPB znovu zdůrazňuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.

V tomto smyslu se jedná o to, „zda došlo k porušení“ nařízení o ochraně osobních údajů a že nebylo přezkoumáno a řešeno v návrhu rozhodnutí. Německý dozorový úřad se proto domnívá, že pokud by se návrh rozhodnutí změnil, vedlo by to k závěru o dalších porušeních nařízení o ochraně osobních údajů.

127. Německý dozorový úřad však jasně neprokázal významná rizika, která návrh rozhodnutí představuje pro základní práva a svobody subjektů údajů. V důsledku toho námitka německého dozorového úřadu týkající se čl. 33 odst. 3 nařízení o ochraně osobních údajů splňuje požadavky stanovené v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů¹³⁶.

6.4.1.7 Porušení článku 34 nařízení o ochraně osobních údajů o ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů subjektu údajů

128. **Maďarský dozorový úřad** se domnívá, že návrh rozhodnutí uvádí, že kromě dalších ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů mohlo dojít k porušení článku 34 nařízení o ochraně osobních údajů, zejména s ohledem na skutečnost, že programová chyba trvala několik let, a vzhledem k závažné povaze ovlivňující bezpečnost na straně správce. V tomto smyslu se jedná o to, „zda došlo k porušení“ nařízení o ochraně osobních údajů a že nebylo přezkoumáno a řešeno v návrhu rozhodnutí. Maďarský dozorový úřad se proto domnívá, že pokud by se návrh rozhodnutí změnil, vedlo by to k závěru o dalších porušeních nařízení o ochraně osobních údajů.

129. Maďarský dozorový úřad však jasně neprokázal významná rizika, která návrh rozhodnutí představuje pro základní práva a svobody subjektů údajů. V důsledku toho námitka maďarského dozorového úřadu týkající se článku 34 nařízení o ochraně osobních údajů nespĺňuje požadavky stanovené v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů¹³⁷.

6.4.2 *Posouzení opodstatněnosti zásadních otázek vznesených relevantními a odůvodněnými námitkami a závěr*

130. Sbor nyní analyzuje zjištěné námitky, které jsou relevantní a odůvodněné, zejména námitky německého dozorového úřadu k čl. 5 odst. 1 písm. f), k článkům 24 a 32 nařízení o ochraně osobních údajů, jakož i námitku italského dozorového úřadu proti čl. 5 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů, stejně jako odpověď vedoucího dozorového úřadu na tyto námitky a podání společnosti TIC.

131. V souladu s čl. 65 odst. 1 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů přijme EDPB v souvislosti s postupem řešení sporů závazné rozhodnutí týkající se všech záležitostí, které jsou předmětem relevantních a odůvodněných námitek, zejména zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů. EDPB může (a musí) přijmout závazné rozhodnutí, které poskytne, kdykoli je to možné, s přihlédnutím k prvkům spisu a právu žalovaného být vyslechnut, konečný závěr o uplatňování nařízení o ochraně osobních údajů v souvislosti s daným případem. Vedoucí dozorový úřad pak bude povinen provést změny ve svém konečném rozhodnutí.

---

¹³⁶ V důsledku toho EDPB nezaujímá žádné stanovisko ohledně opodstatněnosti zásadních otázek vznesených těmito námitkami. EDPB znovu zdůrazňuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.

¹³⁷ V důsledku toho EDPB nezaujímá žádné stanovisko ohledně opodstatněnosti zásadních otázek vznesených těmito námitkami. EDPB znovu zdůrazňuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.

132. Sbor se domnívá, že dostupné faktické prvky obsažené v návrhu rozhodnutí a v námitkách nejsou dostatečné ke zjištění, zda došlo k dalšímu (nebo alternativnímu) porušení čl. 5 odst. 1 písm. f), čl. 5 odst. 2 a článků 24 a 32 nařízení o ochraně osobních údajů.
133. Sbor se domnívá, že omezený rozsah šetření irského dozorového úřadu – od počátku zaměřeného pouze na to, zda společnost TIC porušila ustanovení čl. 33 odst. 1 a 5 nařízení o ochraně osobních údajů – má přímý dopad na rozsah šetření a další zjišťování skutečností, jakož i na schopnost dotčených dozorových úřadů předložit EDPB dostatek informací na podložení svých námitek.
134. EDPB připomíná povinnost vedoucího dozorového úřadu spolupracovat s dotčenými dozorovými úřady „ve snaze dosáhnout konsensu“ (čl. 60 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů) a neprodleně poskytnout dotčeným dozorovým úřadům „relevantní informace“ v této záležitosti (čl. 60 odst. 3 nařízení o ochraně osobních údajů). I v případě šetření z vlastní vůle se v pokynech k odůvodněným a relevantním námitkám uvádí, že vedoucí dozorový úřad „by měl usilovat o shodu ohledně rozsahu postupu (tj. posuzovaných aspektů zpracování údajů) před formálním zahájením řízení“¹³⁸, a to i v souvislosti s možným novým řízením.
135. EDPB se sice domnívá, že dozorové úřady mají určitou volnost při rozhodování o tom, jak vymezit rozsah svých šetření, připomíná však, že jedním z hlavních cílů nařízení o ochraně osobních údajů je zajistit konzistentnost v celé Evropské unii, a jedním z prostředků, jak toho dosáhnout, je spolupráce mezi vedoucím dozorovým úřadem a dotčenými dozorovými úřady. EDPB rovněž připomíná existenci celé škály nástrojů spolupráce stanovených v nařízení o ochraně osobních údajů (včetně článků 61 a 62 nařízení o ochraně osobních údajů) s ohledem na cíl dosáhnout konsensu v rámci mechanismu spolupráce a potřebu výměny všech relevantních informací s cílem zajistit ochranu základních práv a svobod subjektů údajů.
136. EDPB se domnívá, že při určování rozsahu šetření by vedoucí dozorový úřad sice mohl být omezen, ale měl by jej vymezit tak, aby umožnil dotčeným dozorovým úřadům účinně plnit svou úlohu vedle vedoucího dozorového úřadu při určování, zda došlo k porušení nařízení o ochraně osobních údajů.

7 K NÁPRAVNÝM OPATŘENÍM PŘIJATÝM VEDOUCÍM DOZOROVÝM ÚŘADEM, ZEJMÉNA K UDĚLENÍ NAPOMENUTÍ

7.1 Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí

137. Návrh rozhodnutí vysvětluje, že zatímco v předběžném návrhu rozhodnutí byly navrhovanými nápravnými opatřeními, která měla být uložena, jak napomenutí podle čl. 58 odst. 2 písm. b) nařízení o ochraně osobních údajů, tak správní pokuta podle čl. 58 odst. 2 písm. i) nařízení o ochraně osobních údajů, konečný návrh rozhodnutí obsahuje pouze uložení správní pokuty společnosti TIC jakožto správci¹³⁹.
138. Ve svém vyjádření k předběžnému návrhu rozhodnutí vnesla společnost TIC námitku proti rozhodnutí o udělení napomenutí s tím, že porušení čl. 33 odst. 1 a 5 nařízení o ochraně osobních údajů nezahrnuje „operace zpracování“, zatímco čl. 58 odst. 2 písm. b) nařízení o ochraně osobních údajů dává dozorovým úřadům pravomoc udělovat napomenutí, pokud operace zpracování porušily

¹³⁸ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 28.

¹³⁹ Návrh rozhodnutí, bod 12.1.

ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů¹⁴⁰. Argument společnosti TIC vycházel především ze skutečnosti, že ani prodlení s vyrozuměním dozorového úřadu, ani nevedení řádných záznamů nejsou samy o sobě operací zpracování¹⁴¹.

139. V návrhu rozhodnutí irský dozorový úřad vysvětlil své rozhodnutí neudělit napomenutí tím, že připomněl argument společnosti TIC v jejích vyjádřeních v souvislosti s předběžným návrhem rozhodnutí a tvrdil, že porušení čl. 33 odst. 1 a 5 nařízení o ochraně osobních údajů nezahrnuje „operace zpracování“, zatímco čl. 58 odst. 2 písm. b) nařízení o ochraně osobních údajů dává dozorovým úřadům pravomoc udělit napomenutí v případech, kdy operace zpracování porušily ustanovení nařízení o ochraně osobních údajů¹⁴². Irský dozorový úřad měl za to, že pojem „operace zpracování“ se v nařízení o ochraně osobních údajů objevuje 50krát a že se podle všeho používá k označení zacházení s osobními údaji nebo užívání osobních údajů spravovaných správcem, ale že definice pojmu „zpracování“ stanovená v nařízení o ochraně osobních údajů je zároveň velmi široká, což vede k pochybnostem, že na základě toho je porušení zabezpečení něčím, co ovlivňuje osobní údaje nebo je s nimi provedeno, z toho vyplývá, že ohlašovací povinnost (pokud musí ve své podstatě zahrnovat posouzení toho, co se stalo s osobními údaji nebo jak byly dotčeny) je neodmyslitelně spjata s jednou nebo více operacemi zpracování¹⁴³. Irský dozorový úřad nepovažoval za nutné definitivně dospět k závěru o smyslu a dopadu pojmu „operace zpracování“ v návrhu rozhodnutí, ale „vyváženě“ dospěl k názoru, že právní argument společnosti TIC byl „prokazatelný“, a rozhodl se nepřistoupit k udělení napomenutí společnosti TIC¹⁴⁴.

7.2 Shrnutí námitek vznesených dotčenými dozorovými úřady

140. **Německý dozorový úřad** vznesl námitku ohledně skutečnosti, že zatímco v předběžném návrhu rozhodnutí bylo předpokládáno jak napomenutí, tak pokuta, byla do návrhu rozhodnutí zahrnuta pouze pokuta. S odůvodněním irského dozorového úřadu týkajícím se rozhodnutí neuložit napomenutí německý dozorový úřad nesouhlasil. Podle něj není právní odůvodnění přijaté vedoucím dozorovým úřadem jako „prokazatelné“ přesvědčivé, neboť právní výklad vyžaduje nejen přezkum znění ustanovení, ale také jeho smyslu a účelu, historie jeho vývoje a jeho systematického začlenění do celého regulačního komplexu.

7.3 Postoj vedoucího dozorového úřadu k námitkám

141. Ve svém souhrnném memorandu vyjádřil irský dozorový úřad názor, že zatímco námitka německého dozorového úřadu se týká toho, „zda zamýšlený úkon v souvislosti se správcem nebo zpracovatelem je v souladu s [nařízením o ochraně osobních údajů]“, neprokazuje, jak by neudělení napomenutí společnosti TIC mohlo vést k významným rizikům pro subjekty údajů¹⁴⁵, rozhodnutí neudělit napomenutí nebylo relevantní a odůvodněné v souladu s čl. 4 odst. 24 o ochraně osobních údajů.

---

¹⁴⁰ Vyjádření společnosti TIC k předběžnému návrhu rozhodnutí, bod 11.1.

¹⁴¹ Návrh rozhodnutí, bod 12.4.

¹⁴² Vyjádření společnosti TIC k předběžnému návrhu rozhodnutí, bod 11.1.

¹⁴³ Návrh rozhodnutí, bod 12.5.

¹⁴⁴ Návrh rozhodnutí, bod 12.5. Ostatní samostatné argumenty společnosti TIC týkající se důvodů, proč nebylo uloženo napomenutí považováno za vhodné (vyjádření společnosti TIC v souvislosti s předběžným návrhem rozhodnutí, body 11.2–11.4), nebyly s ohledem na výše uvedené rozhodnutí posuzovány odděleně (návrh rozhodnutí, bod 12.6).

¹⁴⁵ Souhrnné memorandum, bod 5.79.

142. Vedoucí dozorový úřad se nicméně zabýval opodstatněností zásadních otázek vznesených v námitkách a vysvětlil, že pojem „operace zpracování“ zohledňuje v souladu s jeho významem a uplatňováním v celém nařízení o ochraně osobních údajů, přičemž poznamenal, že tento pojem se používá pouze pro pravomoci dozorových úřadů podle článku 58 nařízení o ochraně osobních údajů. V návaznosti na vyjádření společnosti TIC v její odpovědi na námitky dotčených dozorových úřadů v tomto bodě vedoucí dozorový úřad s ohledem na rozsah šetření, které se zaměřilo na povinnosti správce v souvislosti s ohlášením případu porušení zabezpečení, rozhodl, že jeho šetření „nezahrnuje zjištění, že základní „operace zpracování“ týkající se porušení zabezpečení jsou v rozporu s [...] nařízením o ochraně osobních údajů“¹⁴⁶. Vedoucí dozorový úřad se proto domníval, že není důvod přezkoumávat své rozhodnutí neudělit napomenutí s ohledem na námitku německého dozorového úřadu.
143. Vedoucí dozorový úřad poznamenal, že jeho postoj v návrhu rozhodnutí neudělit napomenutí je použitelný pouze na konkrétní okolnosti tohoto případu; proto nejsou dotčena budoucí rozhodnutí o napomenutích, která by mohl vydat vedoucí dozorový úřad nebo jakýkoli jiný dotčený dozorový úřad¹⁴⁷.

7.4 Analýza EDPB

7.4.1 Posouzení, zda námitky byly relevantní a odůvodněné

144. Námitka **německého dozorového úřadu** se týká souladu zamýšleného úkonu s nařízením o ochraně osobních údajů, neboť uvádí, jaké nápravné opatření by podle jeho názoru bylo vhodné k tomu, aby jej vedoucí dozorový úřad zahrnul do konečného rozhodnutí: jedná se tedy o relevantní námitku, která dostatečně prokazuje odlišný navrhovaný závěr. Kromě toho obsahuje právní odůvodnění na podporu svého názoru a navrhuje alternativní právní výklad. Námitka však jasně neprokazuje význam rizika, které návrh rozhodnutí představuje pro práva a svobody subjektů údajů a/nebo volný pohyb osobních údajů. Zejména neposkytuje důvod, jak může neudělení napomenutí v tomto konkrétním případě – kdy je rovněž uložena pokuta – vyvolat rizika pro základní práva a svobody subjektů údajů.

7.4.2 Závěr

145. EDPB se domnívá, že tato námitka nesplňuje požadavky čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.
146. EDPB bere na vědomí, že postoj vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí neudělit napomenutí je použitelný pouze na konkrétní okolnosti tohoto případu; proto nejsou dotčena budoucí rozhodnutí o napomenutích, která by mohl vydat vedoucí dozorový úřad nebo jakýkoli jiný dotčený dozorový úřad¹⁴⁸.
147. Jak bylo uvedeno výše, rozhodnutím EDPB neposuzovat opodstatněnost vznesené námitky nejsou dotčena budoucí rozhodnutí EDPB týkající se stejných nebo podobných otázek.

---

¹⁴⁶ Souhrnné memorandum, bod 5.78.

¹⁴⁷ Souhrnné memorandum, bod 5.78.

¹⁴⁸ Souhrnné memorandum, bod 5.78.

8 K NÁPRAVNÝM OPATŘENÍM – ZEJMÉNA K VÝPOČTU SPRÁVNÍ POKUTY

8.1 Analýza vedoucího dozorového úřadu v návrhu rozhodnutí

148. Návrh rozhodnutí vysvětluje, jak irský dozorový úřad při rozhodování o uložení správní pokuty a způsobu stanovení její výše zohlednil kritéria uvedená v čl. 83 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů¹⁴⁹.
149. Pokud jde o výpočet pokuty, návrh rozhodnutí nejprve analyzoval **povahu, závažnost a dobu trvání porušení** podle čl. 83 odst. 2 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů¹⁵⁰. Návrh rozhodnutí zohlednil „*povahu, rozsah nebo účel zpracování*“ tím, že odkazoval na povahu operací zpracování prováděných Twitterem (platforma pro „mikroblogy“ a sociální média, na které mají uživatelé možnost dokumentovat své myšlenky v „tweetech“), povahu zpracování, které vedlo k porušení zabezpečení (vyplývající z programové chyby vedoucí k tomu, že dříve „chráněné“ tweety se staly „nechráněnými“ a veřejně přístupnými, a to v případech, kdy si uživatelé Androidu změnili e-mailovou adresu), a na rozsah zpracování (programová chyba s dotkla nejméně 88 726 uživatelů v EU/EHP, protože v období od vzniku chyby dne 4. listopadu 2014 do jejího úplného odstranění dne 14. ledna 2019 se dotkla dalších osob, nebylo však možné je všechny identifikovat)¹⁵¹.
150. Návrh rozhodnutí rovněž zohlednil **počet dotčených subjektů údajů a míru újmy, která jim byla způsobena**¹⁵², a dospěl k závěru, že počet subjektů údajů, které by mohly být opožděným oznámením potenciálně dotčeny, a možná újma pro subjekty údajů vyplývající z následného opožděného posouzení ze strany dozorového úřadu jsou relevantními faktory, které je třeba vzít v úvahu¹⁵³. Bylo připomenuto, že dopad na jednotlivé uživatele a možnost újmy z toho vyplývající budou mít dopad na úroveň a povahu zveřejněných osobních údajů a že v souvislosti se zpožděním nápravných opatření existuje přinejmenším potenciál ke způsobení újmy subjektům údajů¹⁵⁴. Irský dozorový úřad v předběžném návrhu vyjádřil stanovisko, že „*ačkoli společnost TIC nepotvrdila přesnou povahu údajů zveřejněných v rámci porušení zabezpečení, bylo rozumné vyvodit, že vzhledem k rozsahu dotčených uživatelů a povaze služby nabízené společností TIC budou některé osobní údaje zpřístupněné alespoň v souvislosti s některými uživateli zahrnovat citlivé kategorie údajů a další zvláště soukromý materiál*“¹⁵⁵. Tento postoj byl v návrhu rozhodnutí dále odstupňován s ohledem na vyjádření společnosti TIC, jelikož irský dozorový úřad rozhodl, že „*tomuto faktoru by měla být přičítána menší váha*“, a to na základě skutečnosti, že „*ačkoli nelze s konečnou platností říci, že opožděným ohlášením nebyli dotčeni žádní uživatelé, nebyly žádné přímé důkazy o újmě způsobené opožděným ohlášením*“¹⁵⁶.

¹⁴⁹ Návrh rozhodnutí, body 14.1–14.62.

¹⁵⁰ V čl. 83 odst. 2 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů je uvedena „*povaha, závažnost a délka trvání porušení s přihlédnutím k povaze, rozsahu či účelu dotčeného zpracování, jakož i k počtu dotčených subjektů údajů a míře újmy, jež jim byla způsobena*“.

¹⁵¹ Návrh rozhodnutí, bod 14.2.

¹⁵² Návrh rozhodnutí, body 14.3–14.5.

¹⁵³ Návrh rozhodnutí, bod 14.5.

¹⁵⁴ Návrh rozhodnutí, bod 14.5 (návrh rozhodnutí uvádí, že „*dopad na jednotlivé uživatele a možnost újmy z toho vyplývající bude zjevně záviset na úrovni zveřejněných osobních údajů a rovněž na povaze těchto osobních údajů*“).

¹⁵⁵ Návrh rozhodnutí, bod 14.5.

¹⁵⁶ Návrh rozhodnutí, bod 14.5.

151. Pokud jde o **povahu porušení**, návrh rozhodnutí zdůraznil, že porušení čl. 33 odst. 1 a 5 nařízení o ochraně osobních údajů se netýká věcné podstaty porušení zabezpečení¹⁵⁷. Irský dozorový úřad se rovněž domníval, že povaha povinností podle čl. 33 odst. 1 a 5 nařízení o ochraně osobních údajů je taková, že soulad je zásadní pro celkové fungování režimu dozoru a prosazování práva prováděného dozorovými úřady v souvislosti se specifickou otázkou porušení zabezpečení osobních údajů, ale také s určením a posouzením širších otázek nesouladu ze strany správců a že nedodržení těchto povinností má závažné důsledky v tom smyslu, že by mohlo ohrozit účinný výkon funkcí dozorových úřadů podle nařízení o ochraně osobních údajů¹⁵⁸.
152. Pokud jde o **závažnost porušení** čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů, návrh rozhodnutí přihlížel k tomu, jak zasahuje do celkového účelu ohlášení případů porušení zabezpečení osobních údajů dozorovému úřadu, ke skutečnosti, že nebyla prokázána žádná hmotná újma subjektů údajů, ke skutečnosti, že nápravná opatření společnosti TIC byla omezena na opatření zaměřená na budoucí vyřešení programové chyby (a nepředstavovala analýzu zpětného pohledu s cílem určit rizika pro subjekty údajů vyplývající z porušení zabezpečení), a ke zjevnému neprovedení formálního posouzení rizik společností TIC¹⁵⁹. Návrh rozhodnutí nepovažoval tvrzení společnosti TIC, že porušení zabezpečení bylo způsobeno ojedinělým selháním (které vedlo k opožděnému ohlášení pověřenci pro ochranu osobních údajů), za tvrzení s dostatečnou vahou na to, aby snížilo závažnost porušení (ale zohlednilo tak ojedinělou povahu incidentu, přičemž se odchýlilo od prozatímního názoru uvedeného v předběžném návrhu, podle něhož je porušení zabezpečení ukazatelem obecnějšího, systematičtějšího problému)¹⁶⁰. Pokud jde o závažnost porušení čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů, návrh rozhodnutí zdůraznil, že k tomu, aby dozorový úřad mohl ověřit, zda správce dodržuje článek 33 nařízení o ochraně osobních údajů, je třeba řádně dokumentovat porušení zabezpečení,¹⁶¹ a že irský dozorový úřad musí vznést více otázek, aby získal přehled o skutečnostech souvisejících s ohlášením případu porušení zabezpečení¹⁶², uznal však, že nedostatky v dokumentaci vyplývají z nesprávného pochopení požadavků v dobré víře (ty však jasně vyplývají ze znění ustanovení)¹⁶³. Návrh rozhodnutí dospěl k závěru, že každé porušení bylo na „*nízkém až mírném konci stupnice závažnosti*“¹⁶⁴.
153. Pokud jde o **dobu trvání porušení** čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů, měl návrh rozhodnutí za to, že se jedná o lhůtu dvou dnů, a hodnotil ji s ohledem na celkovou lhůtu obecně povolenou pro ohlášení případu porušení zabezpečení (72 hodin), přičemž konstatoval, že se nejedná o nepodstatnou či bezvýznamnou lhůtu¹⁶⁵. Pokud jde o dobu trvání porušení čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů, návrh rozhodnutí dospěl k závěru, že právě probíhá¹⁶⁶.
154. V souvislosti s **čl. 83 odst. 2 písm. b) nařízením o ochraně osobních údajů** (úmyslný či nedbalostní charakter porušení), dospěl irský dozorový úřad ve svém návrhu rozhodnutí k závěru, že porušení čl. 33

---

¹⁵⁷ Návrh rozhodnutí, bod 14.6.

¹⁵⁸ Návrh rozhodnutí, bod 14.11.

¹⁵⁹ Návrh rozhodnutí, body 14.16–14.18.

¹⁶⁰ Návrh rozhodnutí, bod 14.19.

¹⁶¹ Návrh rozhodnutí, bod 14.20.

¹⁶² Návrh rozhodnutí, bod 14.21.

¹⁶³ Návrh rozhodnutí, bod 14.24.

¹⁶⁴ Návrh rozhodnutí, bod 14.24.

¹⁶⁵ Návrh rozhodnutí, bod 14.26 (začátek po uplynutí 72 hodin ode dne 3. ledna 2019 (tj. dne 6. ledna 2019) a konec v okamžiku ohlášení případu porušení zabezpečení společností TIC dne 8. ledna 2019).

¹⁶⁶ Návrh rozhodnutí, bod 14.29.

odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů¹⁶⁷ ze strany společnosti TIC je **nedbalostního charakteru**, a nastínil, že k prodlení při oznamování globálnímu pověřenci pro ochranu osobních údajů došlo proto, že část interního protokolu skupiny Twitter nebyla provedena tak, jak je stanoveno, a protokol nebyl tak jasný, jak mohl být¹⁶⁸. To vedlo k závěru, že zpoždění bylo způsobeno nedbalostí ze strany správce, ale vyjádření společnosti TIC, že opožděné ohlášení nenaznačovalo širší systémový problém a představovalo ojedinělou událost, bylo přijato¹⁶⁹. Irský dozorový úřad neidentifikoval žádné důkazy o úmyslném jednání, pokud jde o porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů¹⁷⁰. V návrhu rozhodnutí bylo rovněž uvedeno, že porušení čl. 33 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů¹⁷¹ společností TIC bylo nedbalostního charakteru, jelikož neexistovala žádná vědomost a svévolné jednání způsobit porušení (což by představovalo úmysl), avšak dokumentace nebyla dostatečná k tomu, aby umožnila ověřit soulad s článkem 33¹⁷².

155. Pokud jde o **čl. 83 odst. 2 písm. c) nařízení o ochraně osobních údajů**, tj. opatření přijatá správcem za účelem **zmírnění újmy způsobené subjektům údajů**, obsahoval návrh rozhodnutí názor, že byla přijata nápravná opatření s cílem zabránit opakování problému a napravit programovou chybu, která byla při posuzování výše uložené pokuty považována za jedinou polehčující okolnost¹⁷³.
156. Návrh rozhodnutí zvažoval **čl. 83 odst. 2 písm. d) nařízení o ochraně osobních údajů**, tj. **míru odpovědnosti** správce nebo zpracovatele tím, že vzal na vědomí stávající a následně zdokonalená technická a organizační opatření zavedená společností TIC jako správcem, včetně změny interního protokolu skupiny Twitter (který podle irského dozorového úřadu nebyl tak jasný, jak mohl být), a opatření v oblasti odborné přípravy zaměstnanců, která byla následně přijata společností Twitter, Inc. (doplňkové školení bylo provedeno interně, zdůrazňovalo, že je důležité uvést v interním systému řešení záležitostí i tým pověřence pro ochranu osobních údajů, a tudíž i společnost TIC jako správce), jakož i existenci interních struktur a záruk týkajících se odpovědnosti za otázky bezpečnosti informací a existenci opakujícího se externího odborného auditu programu zabezpečení informací společnosti Twitter, Inc., prováděného třetí stranou¹⁷⁴. Ačkoli problémy, které vyvstaly, nenaznačovaly širší systémový problém¹⁷⁵ a společnost TIC prokázala obecně zodpovědný přístup k zabezpečení údajů¹⁷⁶, bylo shledáno, že existuje mírná až vysoká úroveň odpovědnosti, kterou správce prokázal, neboť nejasnost protokolu se projevila i v jeho následné změně¹⁷⁷.
157. V souladu s **čl. 83 odst. 2 písm. f) nařízení o ochraně osobních údajů** byla vyhodnocena **míra spolupráce** s dozorovým úřadem a bylo konstatováno, že nepředstavuje polehčující okolnost¹⁷⁸. Irský dozorový úřad uznal, že společnost TIC plně spolupracovala, ale poznamenal, že se jedná o zákonnou povinnost a že společnost TIC tuto povinnost nepřekračuje¹⁷⁹.

---

¹⁶⁷ Návrh rozhodnutí, bod 14.34.

¹⁶⁸ Návrh rozhodnutí, body 14.33–14.34.

¹⁶⁹ Návrh rozhodnutí, bod 14.34.

¹⁷⁰ Návrh rozhodnutí, bod 14.35.

¹⁷¹ Návrh rozhodnutí, bod 14.38.

¹⁷² Návrh rozhodnutí, body 14.36, 14.38.

¹⁷³ Návrh rozhodnutí, body 14.39–14.42.

¹⁷⁴ Návrh rozhodnutí, body 14.43–14.47.

¹⁷⁵ Návrh rozhodnutí, bod 14.45.

¹⁷⁶ Návrh rozhodnutí, bod 14.47.

¹⁷⁷ Návrh rozhodnutí, bod 14.47.

¹⁷⁸ Návrh rozhodnutí, bod 14.50.

¹⁷⁹ Návrh rozhodnutí, bod 14.49.

158. V souvislosti s **čl. 83 odst. 2 písm. g) nařízení o ochraně osobních údajů** týkajícím se **kategorií dotčených osobních údajů** dospěl návrh rozhodnutí k závěru, že opožděným ohlášením mohla být dotčena jakákoli kategorie osobních údajů a že nelze s konečnou platností říci, že nedošlo k újmě subjektů údajů ani že nebyly dotčeny žádné kategorie osobních údajů¹⁸⁰.
159. Způsob, jakým se irský dozorový úřad **dozvěděl o porušení**, byl považován za relevantní faktor při stanovení výše pokuty (v souladu s čl. 83 odst. 2 písm. h) nařízení o ochraně osobních údajů), jelikož zatímco společnost TIC poskytla veškerou dostupnou dokumentaci, záznamy neumožnily irskému dozorovému úřadu ověřit soulad s článkem 33 nařízení o ochraně osobních údajů a informace původně poskytnuté v ohlášení zaslaném irskému dozorovému úřadu byly nepřesné povahy¹⁸¹.
160. Kritéria uvedená v **čl. 83 odst. 2 písm. e), i) a j) nařízení o ochraně osobních údajů** byla shledána nepoužitelnými a v souvislosti s **čl. 83 odst. 2 písm. k) nařízení o ochraně osobních údajů** nebyly zjištěny žádné další prvky¹⁸².
161. Irský dozorový úřad ve svém návrhu rozhodnutí zdůraznil, že vzhledem k neexistenci zvláštních pokynů na úrovni EU pro výpočet pokut není povinen použít žádnou konkrétní metodiku ani pevný finanční výchozí bod¹⁸³ a že výraz „náležité zohlednění“ poskytuje dozorovým úřadům širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o zvážení faktorů uvedených v čl. 83 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů¹⁸⁴.
162. Pokud jde o určení příslušného podniku pro výpočet horní hranice pokut stanovené v **čl. 83 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů**, irský dozorový úřad zdůraznil, že skutečnost, že společnost TIC má autonomii při kontrole nad zpracováním údajů, neznamena, že přestane být součástí **jediného hospodářského subjektu** se svou mateřskou společností, a poznamenal, že kromě vlastnictví společnosti TIC společností Twitter, Inc., se zdá, že generální rada společnosti Twitter, Inc. je jedním ze tří ředitelů společnosti TIC¹⁸⁵.
163. Z těchto důvodů vedoucí dozorový úřad vypočítal horní hranici výše uložené pokuty s odkazem na obrat společnosti Twitter, Inc.¹⁸⁶. Jelikož roční obrat společnosti Twitter, Inc., v roce 2018 činil 3 miliardy USD, byla horní hranice považována za 60 milionů USD (2 % ze 3 miliard USD)¹⁸⁷.
164. Při uplatňování zásad **účinnosti, přiměřenosti a odrazujícího účinku (čl. 83 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů)** návrh rozhodnutí uváděl, že pokuta nemůže být účinná, pokud nemá význam ve vztahu k příjmům správce, že porušení nelze posuzovat abstraktně, bez ohledu na dopad na správce, a že je třeba od budoucího porušování odrazovat¹⁸⁸.
165. Irský dozorový úřad navrhl uložit správní pokutu v rozmezí 150 000–300 000 USD, tj. mezi 0,005 % a 0,01 % ročního obratu podniku nebo 0,25 % až 0,5 % maximální výše pokuty, kterou lze v souvislosti s těmito porušeními uplatnit. To odpovídá pokutě ve výši 135 000 až 275 000 EUR¹⁸⁹.

---

¹⁸⁰ Návrh rozhodnutí, bod 14.54.

¹⁸¹ Návrh rozhodnutí, bod 14.58.

¹⁸² Návrh rozhodnutí, body 14.48, 14.59, 14.60, 14.61.

¹⁸³ Návrh rozhodnutí, bod 15.2.

¹⁸⁴ Návrh rozhodnutí, bod 15.1.

¹⁸⁵ Návrh rozhodnutí, bod 15.13.

¹⁸⁶ Návrh rozhodnutí, bod 15.14.

¹⁸⁷ Návrh rozhodnutí, bod 15.19.

¹⁸⁸ Návrh rozhodnutí, bod 15.18.

¹⁸⁹ Návrh rozhodnutí, bod 15.20 (Horní hranice rozmezí navrhovaného v návrhu rozhodnutí je nižší než v předběžném návrhu rozhodnutí, aby odrazela změny v názorech na závažnost, míru odpovědnosti správce a

8.2 Shrnutí námitek vznesených dotčenými dozorovými úřady

166. **Rakouský dozorový úřad** vznesl námitku ohledně výše navrhované pokuty a skutečnosti, že vedoucí dozorový úřad navrhl namísto pevné částky rozmezí částek. Pokud jde o čl. 83 odst. 2 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů, rakouský dozorový úřad zdůraznil, že porušením zabezpečení bylo dotčeno nejméně 88 726 osob (ale pravděpodobně jich bylo více) a „*je velmi pravděpodobné, že širší veřejnosti byly zpřístupněny citlivé údaje*“.
167. Svou námitkou vyjádřil rakouský dozorový úřad nesouhlas s tím, jak byl v návrhu rozhodnutí analyzován *okamžik, kdy správce měl být považován za informovaného o porušení zabezpečení údajů*. Ve své námitce konkrétně tvrdil, že společnost TIC měla ohlásit porušení zabezpečení údajů do 72 hodin poté, co zpracovatel obdržel zprávu o programové chybě, a tudíž se o porušení zabezpečení dozvěděl. Rakouský dozorový úřad zdůraznil, že společnost TIC odpovídá za dohled nad operacemi zpracování prováděnými jeho zpracovatelem a že správce by neměl usilovat o zatajování selhání svého zpracovatele, s nímž má smluvní vztah a kterého vybral on sám. To přispívá k tomu, že rakouský dozorový úřad posuzuje porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů jako „závažné“.
168. Pokud jde o to, zda „*k porušení došlo úmyslně nebo z nedbalosti*“ (čl. 83 odst. 2 písm. b) nařízení o ochraně osobních údajů), rakouský dozorový úřad tvrdil, že chování společnosti TIC by mělo být označeno za „úmyslné“ na základě kritérií vědomosti a svévlného jednání stanovených v pokynech k uplatňování a stanovování správních pokut (dále jen „pokyny WP253“) pracovní skupiny zřízené podle článku 29, které EDPB potvrdil¹⁹⁰. Pokud jde o kritérium týkající se *opatření přijatých ke zmírnění škod způsobených subjektům údajů* (čl. 83 odst. 2 písm. c) nařízení o ochraně osobních údajů), rakouský dozorový úřad zdůraznil, že „*původně nebylo záměrem společnosti TIC informovat uživatele, kteří byli porušením zabezpečení dotčeni*“, a že „*jedinou polehčující okolností jsou kroky podniknuté společností Twitter Inc., za účelem nápravy programové chyby*“. Rakouský dozorový úřad se v neposlední řadě domnívá, že rozmezí pokuty navržené irským dozorovým úřadem není s ohledem na kritéria uvedená v čl. 83 odst. 2 písm. a) až k) nařízení o ochraně osobních údajů účinné, ani přiměřené, ani odrazující. Závěrem rakouský dozorový úřad navrhl uložení vyšší správní pokuty, která by mohla splnit požadavek účinnosti, přiměřenosti a odrazujícího účinku (konkrétně „*minimální výše 1 % ročního obrátu podniku*“).
169. **Německý dozorový úřad** vznesl námitku, v níž tvrdil, že pokuta navržená vedoucím dozorovým úřadem je „příliš nízká“ a „není v souladu s ustanoveními čl. 83 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů“. Konkrétně tvrdil, že pokuta není odrazující. V námitce bylo připomenuto, že sankci lze považovat za účinnou a odrazující, pokud je vhodná jako obecné preventivní opatření, které má odradit širokou veřejnost od páčání protiprávního jednání a potvrdit důvěru veřejnosti v platnost práva Unie, a jako zvláštní preventivní opatření, které má pachatele odradit od páčání dalšího protiprávního jednání. Německý dozorový úřad dále tvrdí, že finanční způsobilost podniku (z hlediska obrátu) může být důležitým ukazatelem částek požadovaných k dosažení odrazujícího účinku: to může zahrnovat zohlednění části obrátu dosaženého výrobky, v jejichž souvislosti došlo k porušení, což může naznačit rozsah porušení. Tvrdí též, že odrazujícího účinku vysokých pokut lze dosáhnout pouze tehdy, pokud uložené částky nelze snadno zaplatit díky velkému majetku nebo vysokým příjmům, přičemž zdůrazňuje, že pokuta musí mít odrazující účinek, zejména pokud jde o konkrétní zpracování údajů. V důsledku toho musí být hrozící pokuta dostatečně vysoká, aby zpracování údajů bylo neekonomické

---

na to, zda porušení byla systémová). V bodě 15.21 návrh rozhodnutí zdůraznil, že za účelem ochrany procesních práv společnosti TIC bylo navrženo rozmezí pokuty, a nikoli pevná částka, a uznal možnost, že se dotčené dozorové úřady vyjádří k tomu, v jaké výši v tomto rozmezí by měla být sankce uložena.

¹⁹⁰ https://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=611237.

a objektivně neefektivní. Jelikož obchodní model Twitteru je založen na zpracování údajů a Twitter vytváří obrat především prostřednictvím zpracování údajů, německý dozorový úřad se domnívá, že odrazující pokuta by v tomto konkrétním případě musela být tak vysoká, že by nezákonné zpracování údajů bylo nerentabilní. Na základě koncepce pokuty použitelné na německé dozorové úřady by se pokuta za porušení popsané v návrhu rozhodnutí pohybovala v rozmezí od přibližně 7 348 035,00 EUR do 22 044 105,00 EUR.

170. **Maďarský dozorový úřad** tvrdil, že ačkoli „jsou pokuty za spáchaná porušení důvodné“, „je pokuta stanovená v návrhu neúměrně nízká, nepřiměřená, a tudíž není odrazující vzhledem k závažnosti spáchaného porušení a k celosvětové tržní síle správce“.
171. **Italský dozorový úřad** požádal vedoucí dozorový úřad, aby „přezkoumal návrh rozhodnutí rovněž v souvislosti s vyčíslením správní pokuty, přičemž rovněž zohlednil konkrétní přitěžující okolnosti případu s ohledem na povahu správce údajů a závažnost a dobu trvání porušení zabezpečení údajů“.

8.3 Postoj vedoucího dozorového úřadu k námitkám

172. Irský dozorový úřad posoudil že námitky vznesené rakouským, německým a maďarským dozorovým úřadem v souvislosti se správní pokutou jsou „relevantní a odůvodněné“ ve smyslu čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů. Zároveň z důvodů uvedených v souhrnném memorandu tyto námitky neuplatnil¹⁹¹.
173. Pokud jde zejména o námitky rakouského a německého dozorového úřadu, domnívá se irský dozorový úřad, že je vhodné posoudit a uplatnit faktory uvedené v čl. 83 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o ochraně osobních údajů, jak je rozvedeno v návrhu rozhodnutí. Pokud jde o námitku rakouského dozorového úřadu, irský dozorový úřad tvrdí, že porušení čl. 33 odst. 1 a 5 nařízení o ochraně osobních údajů společností TIC bylo spíše důsledkem její nedbalosti než důsledkem úmyslného opomenutí¹⁹². Irský dozorový úřad je proto přesvědčen o tom, že pokuta navržená rakouským dozorovým úřadem není přiměřená¹⁹³. Kromě toho irský dozorový úřad prohlašuje, že rakouský dozorový úřad nerozpracoval ani nevyjasnil dobře své znepokojení ohledně rozpětí pokut navrženého v návrhu rozhodnutí na rozdíl od pevné částky¹⁹⁴. Pokud jde o námitku německého dozorového úřadu, vzal irský dozorový úřad na vědomí jeho námitku ohledně nutnosti, aby pokuta splňovala požadavek odrazujícího účinku, ale je toho názoru, že výše pokuty navrhovaná německým dozorovým úřadem není v tomto případě přiměřená¹⁹⁵. Z výše uvedených důvodů se irský dozorový úřad domnívá, že tyto námitky jsou odůvodněné a relevantní, ale navrhuje, aby nebyly uplatněny¹⁹⁶.
174. Irský dozorový úřad řádně zohlednil názor rakouského dozorového úřadu, pokud jde o okamžik, kdy se společnost TIC dozvěděla o porušení zabezpečení a kdy toto porušení bylo ohlášeno, avšak dospěl k závěru, že navzdory skutečnému informování společnosti TIC o porušení zabezpečení dne 7. ledna 2019 měla se společnost TIC o tomto porušení zabezpečení dozvědět nejpozději do 3. ledna 2019¹⁹⁷. Při určení dne 3. ledna 2019 jako data, kdy se měla společnost TIC dozvědět o porušení zabezpečení, vzal irský dozorový úřad v úvahu, že k dřívějšímu zpoždění došlo v době, kdy dodavatel incident poprvé

¹⁹¹ Souhrnné memorandum, body 5.60– 5.72.

¹⁹² Souhrnné memorandum, bod 5.62.

¹⁹³ Souhrnné memorandum, bod 5.63.

¹⁹⁴ Souhrnné memorandum, bod 5.64.

¹⁹⁵ Souhrnné memorandum, bod 5.68.

¹⁹⁶ Souhrnné memorandum, body 5.65, 5.68.

¹⁹⁷ Souhrnné memorandum, bod 5.48.

oznámil společnosti Twitter, Inc., až do okamžiku, kdy společnost Twitter, Inc., zahájila přezkum¹⁹⁸. Irský dozorový úřad dále objasňuje, že nenaznačuje, že „z obecného hlediska by se mělo automaticky předpokládat, že se správci údajů dozví o porušení zabezpečení údajů ve stejný okamžik, kdy se o tomto porušení dozví jejich zpracovatel“¹⁹⁹. Konstatuje též, že „obvykle tomu tak bude, že se zpracovatel, který zažije porušení zabezpečení, dozví o incidentu dříve než jeho správce, a že za předpokladu, že postup dohodnutý mezi správcem a zpracovatelem je účinný a/nebo je dodržován, dozví se správce o porušení zabezpečení [...] způsobem, který mu umožní splnit jeho ohlašovací povinnost“²⁰⁰.

8.4 Analýza EDPB

8.4.1 Posouzení, zda námitky byly relevantní a odůvodněné

175. Pokud jde o možnost relevantních a odůvodněných námitek ohledně toho, zda je zamýšlený úkon v souvislosti se správcem nebo zpracovatelem v souladu s nařízením o ochraně osobních údajů²⁰¹ zpochybnit výši navrhovaných pokut, EDPB nedávno objasnil, že „je možné, že námitka zpochybňuje prvky, o které se opírá výpočet výše pokuty“²⁰². To může představovat příklad námítka týkající se toho, zda je zamýšlený úkon v souvislosti se správcem nebo zpracovatelem v souladu s nařízením o ochraně osobních údajů.
176. V daném případě námitka **rakouského dozorového úřadu** zpochybňuje prvky, z nichž irský dozorový úřad vycházel při výpočtu výše pokuty, a týká se tudíž souladu navrhovaného úkonu vůči správci s nařízením o ochraně osobních údajů. Rakouský dozorový úřad objasnil souvislost mezi svou námitkou a návrhem rozhodnutí a prokázal, jak navrhované změny povedou k jinému závěru. Kromě toho poskytl argumenty k tomu, proč je navrhována změna rozhodnutí, a to poskytnutím alternativního výkladu tří kritérií uvedených v článku 83 nařízení o ochraně osobních údajů a odkazem na skutkové a právní argumenty. Jasně prokazuje význam rizik, která návrh rozhodnutí představuje, nejprve tím, že tvrdí, že navrhovaná pokuta není dostatečně účinná a odrazující, a připomíná, že za tímto účelem musí být pravděpodobné, že odradí širokou veřejnost od podobného protiprávního jednání a potvrdí důvěru veřejnosti v uplatňování práva Unie, jakož i odradí správce od dalšího porušování. Kromě toho námitka při posuzování závažnosti porušení odkazuje rovněž na to, do jaké míry byly subjekty údajů (v počtu pravděpodobně vyšším než určený počet) dotčeny daným porušením zabezpečení (např. tím, že jejich dříve chráněné tweety, které pravděpodobně obsahují citlivé údaje, byly vystaveny širší veřejnosti). Údajný úmysl porušení podle rakouského dozorového úřadu znamená mnohem větší dopad na schopnost poznat správné od nesprávného než porušení z nedbalosti. S ohledem na výše uvedené posouzení se EDPB domnívá, že námitka rakouského dozorového úřadu je relevantní a odůvodněná v souladu s čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů. V důsledku toho EDPB posoudí opodstatněnost zásadních otázek vznesených touto námitkou (viz oddíl 8.4.2 níže).
177. Za relevantní je třeba považovat i námitku **německého dozorového úřadu**, jelikož se týká souladu zamýšleného úkonu s nařízením o ochraně osobních údajů, a to zpochybněním prvků použitých při výpočtu výše pokuty. Konkrétně tvrdí, že pokuta uložená irským dozorovým úřadem není odrazující, a provedený výpočet tudíž není v souladu s čl. 83 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů. Německý dozorový úřad objasnil, že sankce je třeba považovat za účinnou a odrazující, pokud slouží jako obecné preventivní opatření k odrazení široké veřejnosti od páčání protiprávního jednání a k potvrzení její

¹⁹⁸ Souhrnné memorandum, bod 5.50.

¹⁹⁹ Souhrnné memorandum, bod 5.50.

²⁰⁰ Souhrnné memorandum, bod 5.50.

²⁰¹ Nařízení o ochraně osobních údajů, čl. 4 odst. 24.

²⁰² Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 34.

důvěry v platnost práva Unie, ale také pokud odrazuje pachatele od páchaní dalších porušení. Kromě toho německý dozorový úřad jasně prokazuje význam rizik, která návrh rozhodnutí představuje pro práva a svobody subjektů údajů, neboť neuložení odrazující a účinné sankce nemusí správce odradit od dalšího porušování.

178. Dalším argumentem, který německý dozorový úřad předložil za účelem prokázání významu rizik, je skutečnost, že neschopnost náležitě řešit porušení zabezpečení naznačuje „*systemovou chybu*“, která by vyžadovala podrobení správce hlubší kontrole nad rámec jediného konkrétního incidentu. Německý dozorový úřad rovněž připomněl, že se jedná o velký počet osob a že lhůta je stejně podstatná, a dospěl k závěru, že s ohledem na tyto okolnosti je třeba přezkoumat uložení nápravných opatření na základě čl. 58 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů. EDPB se závěrem domnívá, že námitka německého dozorového úřadu je odůvodněná a relevantní v rámci definice v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů. V důsledku toho EDPB posoudí opodstatněnost zásadních otázek vznesených touto námitkou (viz oddíl 8.4.2 níže).
179. Námitka **maďarského dozorového úřadu** je relevantní, neboť se rovněž týká souladu zamýšleného úkonu s nařízením o ochraně osobních údajů, a uvádí, že navrhovaná pokuta je „*neúměrně nízká, nepřiměřená, a tudíž není odrazující*“. Zatímco však námitka odkazuje na „*programovou chybu v aplikaci správce po několik let*“ a „*její závažnou povahu ovlivňující bezpečnost údajů*“, stejně jako na „*závažnost spáchaného porušení*“ a na „*celosvětovou tržní sílu správce*“, neprokazuje jasně význam rizik pro práva a svobody subjektů údajů, která představuje výše pokuty navržená irským dozorovým úřadem. V důsledku toho se EDPB domnívá, že tato námitka nesplňuje požadavky čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů²⁰³.
180. Konečně, relevantnost námitky vznesené **italským dozorovým úřadem** dokládá i jeho odkaz na to, zda je navrhovaný úkon v souladu s nařízením o ochraně osobních údajů, neboť tvrdí, že irský dozorový úřad by měl návrh rozhodnutí přezkoumat v souvislosti s vyčíslením správní pokuty. Odvoláním se na „*výše uvedené námitky*“, a tedy na skutečnost, že zmíněné aspekty jsou „*strukturální povahy, pokud jde o organizaci správce*“ a „*musí mít dopad nejen na daný případ, ale i na jakékoliv porušení zabezpečení údajů, ke kterému může v budoucnu dojít*“, námitka italského dozorového úřadu jasně prokazuje význam rizik pro práva a svobody subjektů údajů, pokud jde o vyčíslení pokuty.
181. EDPB se proto domnívá, že námitka italského dozorového úřadu je odůvodněná a relevantní a splňuje definici v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů. V důsledku toho EDPB posoudí opodstatněnost zásadních otázek vznesených touto námitkou.

8.4.2 Posouzení opodstatněnosti zásadních otázek vznesených relevantními a odůvodněnými námitkami

182. EDPB se domnívá, že námitky, které jsou v tomto pododdílu²⁰⁴ shledány relevantními a odůvodněnými, vyžadují posouzení toho, zda návrh rozhodnutí navrhuje pokutu v souladu s kritérii stanovenými v článku 83 nařízení o ochraně osobních údajů a v pokynech pracovní skupiny zřízené podle článku 29

²⁰³ V důsledku toho EDPB nezaujímá žádné stanovisko ohledně opodstatněnosti zásadních otázek vznesených těmito námitkami. EDPB znovu zdůrazňuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.

²⁰⁴ Těmito námitkami jsou námitky rakouského, německého a italského dozorového úřadu.

k uplatňování a stanovování správních pokut pro účely nařízení 2016/679 (dále jen „WP253“) (schválených EDPB)²⁰⁵.

183. K prosazování důsledného uplatňování správních pokut je možné využít rovněž mechanismus jednotnosti²⁰⁶: pokud relevantní a odůvodněná námitka zpochybňuje prvky, o které se vedoucí dozorový úřad opírá při výpočtu výše pokuty, EDPB může vedoucímu dozorovému úřadu nařídít, aby provedl nový výpočet navrhované pokuty tím, že odstraní nedostatky ve stanovení příčinných souvislostí mezi dotčenými skutečnostmi a způsobem, jakým byla navrhovaná pokuta vypočtena na základě kritérií stanovených v článku 83 nařízení o ochraně osobních údajů a společných norem stanovených sborem EDPB²⁰⁷. Pokuta by měla být v souladu s požadavky čl. 83 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů účinná, přiměřená nebo odrazující, a to s přihlédnutím ke skutečnostem daného případu²⁰⁸. Kromě toho vedoucí dozorový úřad při rozhodování o výši pokuty zohlední kritéria uvedená v čl. 83 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů.
184. Pokud jde o povahu, závažnost a dobu trvání porušení uvedeného v čl. 33 odst. 1 a 5 nařízení o ochraně osobních údajů, vyžaduje ustanovení **čl. 83 odst. 2 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů**, aby se mimo jiné zohlednila **povaha, rozsah či účel dotčeného zpracování**, jakož i **počet dotčených subjektů údajů a míra újmy**, jež jim byla způsobena.
185. EDPB souhlasí s irským dozorovým úřadem, že porušení, které je třeba vzít v úvahu, není porušení zabezpečení jako takové, nýbrž je jím soulad s čl. 33 odst. 1 a 5 nařízení o ochraně osobních údajů ukládajícím toto porušení ohlásit příslušnému dozorovému úřadu a zdokumentovat jej.
186. EDPB konstatuje, že irský dozorový úřad bere v úvahu povahu zpracování i počet dotčených subjektů údajů. **Povahu zpracování** irský dozorový úřad popisuje jako platformu pro „mikroblogy“ a sociální média, na níž mají uživatelé příležitost dokumentovat své myšlenky v „tweetech“. EDPB se domnívá, že při posuzování povahy zpracování je rovněž třeba vzít v úvahu skutečnost, že „dotčené zpracování“ zahrnovalo sdělení subjektů údajů, které se záměrně rozhodly omezit okruh adresátů těchto sdělení. EDPB bere na vědomí, že v návrhu rozhodnutí irského dozorového úřadu se uvádí, že: *„dopad na jednotlivé uživatele a možnost újmy z toho vyplývající bude zjevně záviset na úrovni zveřejněných osobních údajů a rovněž na povaze těchto osobních údajů. V tomto ohledu jsem v předběžném návrhu vyjádřil stanovisko, že ačkoli společnost TIC nepotvrdila přesnou povahu údajů zveřejněných v rámci porušení zabezpečení, bylo rozumné vyvodit, že vzhledem k rozsahu dotčených uživatelů a povaze služby nabízené společností TIC budou některé osobní údaje zpřístupněné alespoň v souvislosti s některými uživateli zahrnovat citlivé kategorie údajů a další zvláště soukromý materiál“*²⁰⁹. Irský dozorový úřad však na základě vyjádření společnosti TIC přiznal tomuto faktoru menší váhu než v předběžném návrhu, jelikož neexistují žádné přímé důkazy o újmě²¹⁰. EDPB se však domnívá, že irský dozorový úřad by měl při hodnocení povahy daného zpracování stále přikládat značnou váhu skutečnosti, že „dotčené zpracování“ zahrnuje sdělení subjektů údajů, které se záměrně rozhodly omezit okruh adresátů těchto sdělení. Irský dozorový úřad měl zejména této skutečnosti přisoudit značnou váhu vzhledem k tomu, že ji připomněl v návrhu rozhodnutí, kde vyjádřil domněnku, že *„velký rozsah dotčeného uživatelského segmentu vede k možnosti mnohem širšího spektra újmy vyplývající*

²⁰⁵ Pokyny pracovní skupiny zřízené podle článku 29 k uplatňování a stanovování správních pokut pro účely nařízení 2016/679, WP253 přijaté dne 3. října 2017 (schválené EDPB dne 25. května 2020).

²⁰⁶ Nařízení o ochraně osobních údajů, 150. bod odůvodnění.

²⁰⁷ Pokyny k relevantní a odůvodněné námitce, bod 34.

²⁰⁸ Pokyny EDPB ke správním pokutám, s. 7.

²⁰⁹ Návrh rozhodnutí, bod 14.51.

²¹⁰ Viz bod 150 výše.

z porušení zabezpečení, zejména s ohledem na povahu služby nabízené společností TIC“ a „pravděpodobnost, že se mnozí uživatelé budou při sdílení informací nebo názorů, které by běžně nezpřístupnili veřejnosti, spoléhat na funkci zachování soukromého charakteru „tweetů“ (v pohodlí toho, o čem jsou přesvědčeni, že je soukromým a kontrolovaným prostředím)”²¹¹.

187. Kromě toho, pokud jde o rozsah dotčeného zpracování jako takového, zdá se, že irský dozorový úřad nahrazuje rozsah zpracování počtem dotčených subjektů údajů. EDPB se domnívá, že **povaha a rozsah „zpracování“**, které mají být zohledněny při stanovení pokuty, není operace zpracování spočívající v (náhodném) zpřístupnění (porušení zabezpečení osobních údajů) nebo jeho příčině, nýbrž spíše v rozsahu příslušného zpracování prováděného společností TIC, popsaného v předchozím odstavci.
188. Podle rakouského dozorového úřadu má **okamžik, kdy se správce dozvěděl o porušení zabezpečení, dopad na závažnost porušení** čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů. Svou námitkou vyjádřil rakouský dozorový úřad nesouhlas s tím, jak by měl být určen nebo posouzen okamžik, kdy správce měl být považován za informovaného o porušení zabezpečení údajů. Konkrétně ve své námitce tvrdil, že společnost TIC měla ohlásit porušení zabezpečení údajů do 72 hodin poté, co se zpracovatel o programové chybě dozvěděl. To přispívá k tomu, že rakouský dozorový úřad posuzuje porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů jako „závažné“.
189. V tomto ohledu EDPB připomíná, že pokyny k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů podle nařízení (EU) 2016/679 (dále jen „WP250“)²¹², které EDPB schválil, uvádějí, že *„[k]aždý plán reakce na porušení by se měl zaměřit na ochranu fyzických osob a jejich osobních údajů. Ohlášení případu porušení zabezpečení je tudíž nutno považovat za nástroj zlepšující dodržování předpisů v souvislosti s ochranou osobních údajů”²¹³.*
190. Podle pokynů k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů by se za dobu, kdy se správce o porušení dozvěděl, měl považovat okamžik, kdy má správce dostatečnou jistotu, že došlo k bezpečnostnímu incidentu, který vedl k narušení zabezpečení osobních údajů²¹⁴. Jelikož správce využívá zpracovatele k dosažení svých účelů, a proto by měl být v zásadě považován za osobu, která se o porušení dozvěděla, jakmile mu zpracovatel porušení ohlásí²¹⁵. Nařízení o ochraně osobních údajů však ukládá správci povinnost zajistit, že se o případných porušeních dozví včas, aby mohl přijmout vhodná opatření²¹⁶, a vysvětluje, že *„[správce může] po krátkou dobu záležitost prošetřovat, aby zjistil, zda k porušení skutečně došlo. Po dobu tohoto prošetřování lze mít za to, že správce o porušení neví”²¹⁷.* Pokyny však objasňují, že toto počáteční prošetření by mělo začít co nejdříve a poté může následovat podrobnější vyšetřování²¹⁸.
191. Pokyny tak jasně stanoví, že správce, a v důsledku toho i zpracovatel, musí jednat rychle. „Většinou by tato předběžná opatření měla být dokončena brzy po počátečním upozornění (tzn. *když má správce*

---

²¹¹ Návrh rozhodnutí, bod 14.51.

²¹² Pokyny pracovní skupiny zřízené podle článku 29 k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů podle nařízení (EU) 2016/679, WP250 rev.01, schválené EDPB (dále jen „pokyny k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů“).

²¹³ Pokyny k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů, s. 5.

²¹⁴ Pokyny k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů, s. 10–11.

²¹⁵ Pokyny k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů, s. 13.

²¹⁶ Pokyny k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů, s. 11.

²¹⁷ Pokyny k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů, s. 11 (zvýraznění doplněno).

²¹⁸ Pokyny k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů, s. 11.

nebo zpracovatel údajů podezření, že došlo k bezpečnostnímu incidentu, který se může týkat osobních údajů) – déle by to mělo trvat pouze ve výjimečných případech“²¹⁹.

192. S ohledem na výše uvedené souhlasí EDPB se stanoviskem irského dozorového úřadu, podle něhož nelze očekávat, že se správce o porušení dozvěděl v okamžiku, kdy si jeho zpracovatel uvědomil, že došlo k bezpečnostnímu incidentu. Jak je stanoveno v pokynech pracovní skupiny zřízené podle článku 29 k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů, které EDPB schválil, musí existovat dostatečná jistota, že došlo k porušení zabezpečení osobních údajů, předtím než lze stanovit, že se o něm ví. Ze skutečností uvedených v návrhu rozhodnutí není zřejmé, že tomu tak bylo před 3. lednem 2019. V tomto případě rakouský dozorový úřad neprokázal, že společnost TIC dosáhla nezbytné dostatečné jistoty ohledně skutečnosti, že k porušení zabezpečení údajů došlo dříve než v době, kdy se podle irského dozorového úřadu o porušení dozvěděla. V důsledku toho se EDPB domnívá, že posouzení závažnosti porušení nemusí být upraveno s ohledem na odlišné určení okamžiku, kdy se správce o porušení zabezpečení údajů dozvěděl.
193. Pokud jde o **závažnost porušení**, EDPB souhlasí s irským dozorovým úřadem, že soulad s čl. 33 odst. 1 a 5 nařízení o ochraně osobních údajů má zásadní význam pro celkové fungování režimu dozoru a prosazování práva.
194. Pokud jde o námitku vznesenou rakouským dozorovým úřadem ohledně **úmyslné povahy porušení**, EDPB se domnívá, že námitka dostatečně neprokázala, že správce od okamžiku, kdy se o porušení dozvěděl, úmyslně porušil svou povinnost řádné péče.
195. Pokud však jde o nedbalostní povahu porušení, EDPB se domnívá, že společnost, pro kterou je zpracování osobních údajů jádrem její podnikatelské činnosti, by měla mít zavedeny dostatečné postupy pro dokumentaci případů porušení zabezpečení osobních údajů, včetně nápravných opatření, které jí umožní rovněž splnit ohlašovací povinnost podle čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů. Tento prvek předpokládá další, který je třeba zohlednit při analýze závažnosti porušení.
196. EDPB připomíná, že SDEU se důsledně domnívá, že odrazující sankce je taková, která má **skutečně odrazující účinek**²²⁰. V tomto ohledu lze rozlišovat mezi „obecným odrazením“ (odrazujícím ostatní od spáchání téhož protiprávního jednání v budoucnosti) a „zvláštním odrazením“ (odrazujícím adresáta pokuty od opětovného spáchání téhož protiprávního jednání)²²¹. Kromě toho musí být přísnost sankcí přiměřená závažnosti porušení, za něž jsou uloženy²²². Z toho plyne, že výše pokut nesmí být nepřiměřená ve vztahu ke sledovaným cílům, tedy ve vztahu k dodržování pravidel ochrany údajů, a že výše pokuty uložené podniku musí být přiměřená protiprávnímu jednání posuzovanému jako celek, s přihlédnutím zejména k jeho závažnosti²²³.
197. Zatímco vedoucí dozorový úřad ve svém návrhu rozhodnutí odkázal na požadavek, že pokuta musí být **odrazující a přiměřená**, EDPB se domnívá, že vedoucí dozorový úřad dostatečně neodůvodnil, jak navrhovaná pokuta tyto požadavky řeší. EDPB zejména konstatuje, že se vedoucí dozorový úřad přesouvá od výpočtu maximální výše pokuty (stanovené na 60 milionů USD) k uvedení navrhovaného rozmezí pokuty (stanovené v rozmezí od 150 000 do 300 000 USD), aniž by bylo dále vysvětleno, které konkrétní prvky vedoucí dozorový úřad vedly k určení tohoto specifického rozpětí²²⁴. Kromě obecného

²¹⁹ Pokyny k ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů, s. 12 (zvýraznění doplněno).

²²⁰ Viz stanovisko generálního advokáta Geelhoeda ze dne 29. dubna 2004 k rozsudku ze dne 12. července 2005, Komise v. Francie, C-304/02, EU:C:2005:444, bod 39.

²²¹ Viz mimo jiné rozsudek ze dne 13. června 2013, Versalis Spa v. Komise, C-511/11, ECLI:EU:C:2013:386, bod 94.

²²² Rozsudek SDEU ze dne 25. dubna 2013, Asociația Accept, C-81/12.

²²³ Rozsudek Tribunálu ve věci Marine Harvest, T-704/14, 26. října 2017.

²²⁴ Návrh rozhodnutí, body 15.19 a 15.20.

odkazu na relevantní faktory v čl. 83 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů neexistuje jasná motivace pro volbu navrhovaného procentního podílu (mezi 0,25 % a 0,5 %) maximální uplatnitelné pokuty podle čl. 83 odst. 4 nařízení o ochraně osobních údajů.

198. V tomto ohledu EDPB výše rozvedl důvody, proč měl vedoucí dozorový úřad ve svém návrhu rozhodnutí přikládat větší váhu prvku týkajícímu se povahy, rozsahu a nedbalostního charakteru porušení, a proto je toho názoru, že navrhované rozpětí pokuty by mělo být odpovídajícím způsobem upraveno.

8.4.3 Závěr

199. EDPB se na základě toho domnívá, že pokuta navržená v návrhu rozhodnutí je příliš nízká, a neplní proto svůj účel nápravného opatření, zejména nesplňuje požadavky čl. 83 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů, aby byla účinná, odrazující a přiměřená.

200. EDPB proto irský dozorový úřad žádá, aby znovu posoudil prvky, o které se opírá při výpočtu výše stanovené pokuty²²⁵, která má být společnosti TIC uložena, aby byla zajištěna její přiměřenost s ohledem na skutkové okolnosti případu.

201. EDPB konstatuje, že analýza námitek je omezena na podstatu námitek, které je třeba považovat za relevantní a odůvodněné. Rozsah analýzy EDPB týkající se výpočtu pokuty je tedy omezen na analýzu metody výpočtu pokut jako takové. Nepředstavuje implicitní ani explicitní potvrzení analýzy provedené vedoucím dozorovým úřadem ohledně porušení čl. 33 odst. 1 nebo 5 nařízení o ochraně osobních údajů nebo právní kvalifikace společností Twitter Inc., a TIC ze strany EDPB. EDPB znovu zdůrazňuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.

9 ZÁVAZNÉ ROZHODNUTÍ

202. S ohledem na výše uvedené a v souladu s úkolem EDPB podle čl. 70 odst. 1 písm. t) nařízení o ochraně osobních údajů vydávat závazná rozhodnutí podle článku 65 nařízení o ochraně osobních údajů vydává sbor v souladu s čl. 65 odst. 1 písm. a) nařízení o ochraně osobních údajů toto závazné rozhodnutí:

203. K námitkám týkajícím se kvalifikace správce a zpracovatele a způsobilosti vedoucího dozorového úřadu:

) EDPB rozhodl, že irský dozorový úřad nemusí měnit svůj návrh rozhodnutí na základě vznesených námitek, neboť nesplňují požadavky čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

204. K námitkám týkajícím se porušení čl. 33 odst. 1 a 5 nařízení o ochraně osobních údajů konstatovaným vedoucím dozorovým úřadem:

) V souvislosti s námitkou francouzského dozorového úřadu ohledně neexistence porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů, s námitkou německého dozorového úřadu ohledně stanovení *dies a quo* pro porušení čl. 33 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů a s námitkou italského dozorového úřadu ohledně porušení čl. 33 odst. 5 o ochraně osobních údajů EDPB

---

²²⁵ To by mělo být pokud možno uvedeno již v návrhu rozhodnutí podle článku 60 nařízení o ochraně osobních údajů.

rozhodl, že irský dozorový úřad nemusí měnit svůj návrh rozhodnutí na základě vznesených námitek, neboť nesplňují požadavky čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

205. K námitkám týkajícím se možných dalších (nebo alternativních) porušení nařízení o ochraně osobních údajů zjištěných dotčenými dozorovými úřady:

- J V souvislosti s námitkou německého dozorového úřadu ohledně možného porušení čl. 5 odst. 1 písm. f), článku 24 a článku 32 nařízení o ochraně osobních údajů a s námitkou italského dozorového úřadu ohledně možného porušení čl. 5 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů EDPB rozhodl, že ačkoli splňují požadavky čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů, irský dozorový úřad není povinen změnit svůj návrh rozhodnutí, protože dostupné skutkové okolnosti obsažené v návrhu rozhodnutí a v námitkách nejsou dostatečné k tomu, aby EDPB umožnily konstatovat porušení čl. 5 odst. 1 písm. f), čl. 5 odst. 2 a článků 24 a 32 nařízení o ochraně osobních údajů.
- J V souvislosti s námitkou německého dozorového úřadu ohledně možného porušení čl. 33 odst. 3 nařízení o ochraně osobních údajů, s námitkou francouzského dozorového úřadu ohledně možného porušení článků 28 a 32 nařízení o ochraně osobních údajů, s námitkou maďarského dozorového úřadu ohledně možného porušení čl. 5 odst. 1 písm. f) a článků 32 a 34 nařízení o ochraně osobních údajů a s námitkou italského dozorového úřadu ohledně možného porušení článku 28 nařízení o ochraně osobních údajů EDPB rozhodl, že irský dozorový úřad není povinen změnit svůj návrh rozhodnutí na základě vznesených námitek, neboť nesplňují požadavky čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

206. K námitce týkající se rozhodnutí vedoucího dozorového úřadu neudělit napomenutí:

- J V souvislosti s námitkou německého dozorového úřadu ohledně rozhodnutí irského dozorového úřadu neudělit napomenutí, EDPB rozhodl, že irský dozorový úřad nemusí měnit svůj návrh rozhodnutí na základě vznesené námítky, neboť nesplňuje požadavky čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.

207. K námitce týkající se výpočtu pokuty navržené vedoucím dozorovým úřadem:

- J V souvislosti s námitkou maďarského dozorového úřadu ohledně nedostatečně odrazující povahy pokuty EDPB rozhodl, že irský dozorový úřad nemusí měnit svůj návrh rozhodnutí na základě vznesené námítky, neboť nesplňuje požadavky čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů.
- J V souvislosti s námitkou rakouského dozorového úřadu, s námitkou německého dozorového úřadu a námitkou italského dozorového úřadu ohledně nedostatečně odrazující povahy pokuty, EDPB rozhodl, že splňují požadavky čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů a že irský dozorový úřad je povinen znovu posoudit **prvky, o něž se opírá při výpočtu výše stanovené pokuty**, která má být společnosti TIC uložena, a je povinen změnit svůj návrh rozhodnutí zvýšením výše pokuty tak, aby bylo zajištěno, že plní svůj účel nápravného opatření a splňuje požadavky účinnosti, odrazující povahy a přiměřenosti podle čl. 83 odst. 1 nařízení o ochraně osobních údajů s přihlédnutím ke kritériím podle čl. 83 odst. 2 nařízení o ochraně osobních údajů.

10 ZÁVĚREČNÉ POZNÁMKY

208. Toto závazné rozhodnutí je určeno irskému dozorovému úřadu a dotčeným dozorovým úřadům. Irský dozorový úřad přijme konečné rozhodnutí na základě tohoto závazného rozhodnutí podle čl. 65 odst. 6 nařízení o ochraně osobních údajů.

209. Pokud jde o námitky, u nichž se má za to, že nesplňují požadavky stanovené v čl. 4 odst. 24 nařízení o ochraně osobních údajů, EDPB nezaujímá žádné stanovisko k opodstatněnosti zásadních otázek vznesených těmito námitkami. EDPB znovu zdůrazňuje, že jeho stávajícím rozhodnutím nejsou dotčena žádná posouzení, k jejichž provedení může být vyzván v jiných případech, a to i se stejnými stranami, s přihlédnutím k obsahu příslušného návrhu rozhodnutí a námitkám vzneseným dotčenými dozorovými úřady.
210. Podle čl. 65 odst. 6 nařízení o ochraně osobních údajů sdělí irský dozorový úřad předsedkyni své konečné rozhodnutí do jednoho měsíce od obdržení závazného rozhodnutí.
211. Jakmile irský dozorový úřad toto sdělení uskuteční, bude závazné rozhodnutí zveřejněno podle čl. 65 odst. 5 nařízení o ochraně osobních údajů.
212. Podle čl. 70 odst. 1 písm. y) nařízení o ochraně osobních údajů bude konečné rozhodnutí irského dozorového úřadu sdělené EDPB zařazeno do registru rozhodnutí přijatých v rámci mechanismu jednotnosti.

Za Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

předsedkyně

(Andrea Jelinek)